"செந்தமிழ்"ப்பிரசுரம் — கஉ.

ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை

பன்னிருபாட்டியல்

[மூலம் மட்டும்]

இரண்டாம்பதிப்பு



முன்னைச் "செந்தமிழ்"ப்பத்திராசிரியர்

திரு. ரா. இராகவையங்காரவர்கள்

பரிசோதித்தபடி.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை, மதுரை.

1951

—

விலை அணா—12.

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	21	றழவெனத்	ழறவெனத்
,,	23	மன்னுவ	மன்னுவர்
7	3	வென்னு	னென்னு
8	17	டாரு	டாகு
9	3	வலியன்	வலியான்
17	21	திருந்திச்	திருந்திய
25	22	ரூனுள	ரூனும்
32	9	திளையாள்	திளையார்
53	4	தொடுப்பது	தொகுப்பது

ஸ்ரீ:

பதிப்பாசிரியர் முன்னுரை

பாட்டியல் என்பது செய்யுளிலக்கணத்தினுள் ஒரு பிரிவாகும். இவ்விலக்கணங்கூற எழுந்த தமிழ்நூல்கள் பலப்பல. அவற்றுள் பன்னிருபாட்டியல் என்பது பன்னிரண்டு பாட்டிலக்கணம் என்று பொருள்படும். அஃது ஆகுபெயராய் வெவ்வேறாசிரியர்களால் இயற்றப்பட்ட பாட்டிலக்கணநூல் பன்னிரண்டினை உணர்த்துவதுடன் அப்பன்னிரண்டுநூல்களிலிருந்து பிற்காலத்தாரொருவர் எடுத்துத் தொகுத்த சூத்திரங்களையுடையதொரு தொகைநூலினையும் உணர்த்திநிற்கும்.

கோவைக்கொத்துப்போலப் பல பாட்டிலக்கணநூல்களிலிருந்து எடுத்துத்தொகுக்கப்பட்ட சூத்திரங்களையுடைய இந்நூலுள் 1 அகத்தியர், 2 அவிநயனார், 3 இந்திரகாளியார், 4 கபிலர், 5 கல்லாடர், 6 கோவூர்கிழார், 7 சீத்தலையார், 8 செயிற்றியனார், 9 சேந்தம்பூதனார், 10 நற்றத்தனார், 11 பரணர், 12 பல்காயனார், 13 பெருங்குன்றூர்கிழார், 14 பொய்கையார், 15 மாபூதனார் என்னும் பதினைந்து பாட்டியற்புலவர் பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகொண்டு பாட்டியனூல் பன்னிரண்டு இவையென்றோ அவற்றை இயற்றினோர் இன்னாரின்னாரென்றோ துணியுமாறில்லை.

இப்பன்னிருபாட்டியல் 360 சூத்திரங்களுடையது; அவற்றுள் 359 சூத்திரங்கள் நூற்பா. 204-ஆம் சூத்திரம் ஒன்றுமட்டும் நேரிசைவெண்பா. எழுத்தியல் சொல்லியல் இனவியல் என்னும் மூன்றியல்களுடைய இந்நூலுள் எழுத்தியல் எழுத்தின் பிறப்பு, வருணம், கதி, உண்டி, பால், தானம், கன்னல், புள், நாள் என்னும் ஒன்பதனையும் விரிப்பது. சொல்லியல், சீர்க்கணம் மங்கலச்சொல் பெயர்ப்பொருத்தம் என்பவற்றை விளக்குவது. இனவியல்,

பாப்பொருத்தம் பாவினம் என்பவற்றை விளம்புவது. இதனுள் பாவினம் சாதகம் முதல் கையறுநிலை இறுதியாக அறுபத்தாறாகக் கூறப்பட்டன. பாவினம் 96 என்பாரும் அதனினும் மிகுத்துக் கூறுவாரும் உண்டு.

இந்நூல் முன்னைச் செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியராயிருந்தவரும் ஸேதுஸம்ஸ்தான மஹாவித்வானும் ஆன பாஷாகவிசேகரர் திரு. ரா. இராகவையங்காரவர்களால் நன்காராய்ந்து 1904-ஆம் ஆண்டு முதன்முறை செந்தமிழ்ப் பிரசுரமாக வெளியிடப்பட்டது. அம் முதற்பதிப்புப் பிரதிகள் முழுதும் செலவாய்விட்டமையால் அப் பதிப்பிலுள்ளபடி இப்பொழுது இரண்டாமுறை பதிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பில் இச்சங்கத்துள்ள ஏட்டுச்சுவடிகளில் யான் கண்ட பிரதி பேதம் முதலியனவும் கீழ்க்குறிப்பிற் காட்டப் பட்டுள்ளன.

இவ்விரண்டாம்பதிப்பு முடிந்தபின் இதனைக்கண்ணுற்ற முன்னாட் சென்னைப்பல்கலைக்கழகத் தமிழாராய்ச்சித் துறைத்தலைவரும் என் அருமைநண்பருமான ராவ்ஸாஹிப் திரு. S. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் தம்மிடம் உள்ள பன்னிருபாட்டியற்பிரதிகளோடு இவ்விரண்டாம்பதிப்புப்பிரதியினையும்வைத்து ஒப்புநோக்கித் தாம் கண்ட பிரதிபேதம் முதலியவற்றை அன்புடன் குறித்தனுப்பினார்கள். அவை ஏற்றபெற்றி அடுத்தபதிப்பிற் சேர்த்துக்கொள்ளப் படும். தமக்குள்ள பலபணிகளுக்கிடையே இப்பதிப்பினை ஒப்பு நோக்கிப் பிரதிபேதம் முதலியவற்றைக் குறித்தனுப்பிய பிள்ளையவர்களுதவி பாராட்டத்தக்கது.

இங்ஙனம்,

திரு. கி. இராமாநுஜையங்கார்,

பதிப்பாசிரியர்.

ஸ்ரீ:

பன்னிரு பாட்டியல்.

பாயிரம்.

சொல்லின் கிழத்தி மெல்லிய லிணையடி
சிந்தையில் வைத்து முன்னோர் பொருணெறி
கூட்டி யுரைப்பல் பாட்டியன் மரபே.

எழுத்தியல்.

1 ஏத்திய வோத்திய லெழுத்திய லியம்பிற்
பிறப்பும் வருணமுஞ் சிறப்பாங் கதியு
மிருவகை யுண்டியு மூவகைப் பாலும்
பொருவி ருனமுங் கன்னலும் புள்ளு
நயம்பெறு நாளு மியம்புதல் கடனே. (க)

க.—பிறப்பு.

2 சிறப்புடை யெழுத்தின் பிறப்பினி துரைப்பின்
முந்நான் குயிரு முதல்வன் படைத்தனன். (க)

3 நல்லுயிர்ப் பகுதி நான்முகன் படைத்தனன்: பொய்கையார்.

4 கண்ணுத ருமால் கதிர்வேன் முருகன்
விண்ணவர் தலைவன் வெங்கதிர் வெண்மதி
[1]நிதிக்கோன் கூற்றுவ னெடுநீர் வருண
னென்னுங் கடவுள ரிரண்டிரண் டாக
மன்னிய வொற்று [2]வகைவேறு படைத்தனர். (ங)

5 ஒன்பது தேவரு முடம்பு படைத்தனர்: பொய்கையார். (ச)

உ—வருணம்.

6 நறுமலர்த் திசைமுக னீச னாரண
னறுமுகன் படைத்தன வந்தணர் சாதி. (க)

அவை:— அகாமுதற் பன்னீருயிரும்,
க, ங, ச, ஞ, ட, ண வும்.

[பிரதிபேதம்.] [1] நிதிக்கோ னியமன். [2] வகைபடைத்தனரே.

*

7 திருமா லரனே திசைமுகன் குமரன்
மரபிற் படைத்தன மறையவர் சாதி: பரணர். (உ)

8 இந்திரன் வெங்கதிர் சந்திரன் படைத்தன
துன்னருஞ் சிறப்பின் மன்னவர் சாதி. (ங)

அவை:—த, ந, ப, ம, ய, ர.

9 இந்திர னிரவி சோமனிம் மூவர்
தந்த வெழுத்தே யரசர் சாதி: பரணர். (ச)

10 திருமிகு நிதிக்கோன் வருணன் படைத்தன
வணிமிகு சிறப்பின் வணிகர் சாதி. (ரு)

அவை:—ல, வ, ற, ன.

11 இயம னிதிக்கோ னென்றிவர் படைத்தன
வசைதீர் சிறப்பின் வணிகர் சாதி:
இது வேறொரு மதம். (சு)

12 கூற்றுவன் படைத்தன கூற்றன விரண்டு
மேத்திய மரபிற் சூத்திரர் சாதி. (எ)

அவை:—ழ, ள.

13 இயமன் படைத்த விருவகை யெழுத்துந்
துகடீர் மரபிற் சூத்திரர் சாதி: பரணர். (அ)

இதுவும் வேறொரு மதம்.

14 ஒற்றுமைக் காலையும் வேற்றுமைக் காலையும்
பிறவியும் வருணமும் பெறுமென மொழிப. (கூ)

15 உயிர்மெய் போல வொற்றுமிம் முறைபெறும். (க0)

16 உயிர்மெய் வழக்க மெய்வழக் காகும்
வேற்றுமைக் கண்ணே யென்மூர் பிறரும். (கக)

17 நால்வகை வருணத் தோர்க்கு நால்வகை
யியம்பு மெழுத்தை யியம்புவர் முதன்மொழி
மற்றவை மயங்கினும் வரையா ராண்டே. (கஉ)

18 மக்கட் சாதி நான்கிற்கும் வகுத்த
தத்தஞ் சாதி யெழுத்தே யவரவர்க்கு
வைத்துமுன் னெடுப்பி னதுமாண் புடைத்தே
மயங்கினும் வரையார் பயன்பட வரினே: இந்திரகாளியார்.

௩—கதி.

19 வானவர் மக்க ணரகர் விலங்கென
ஊனமில் கதியே யொருநான் காகும். (௧)

20 கதியெனப் படுபவை காண்டக விரிப்பிற்
றேவர் மக்க ணரகர் விலங்கென
மேவிய கதிக ளீரிரண் டாகும்: இந்திரகாளியார். (௨)

21 தேவர் மக்க ணரகர் விலங்கென
மேவிய நான்கே யெழுத்தியல் கதியே: பரணர். (௩)

22 அவற்றுள்,
உயிர்க்குறில் வல்லின மீற்றெழுத் தொழியப்
பயிர்ப்புறு வானவர் கதியெனப் படுமே. (௪)

23 தேவர் கதியே தெரியுங் காலை
அஇ உஎ கசட தபவே: பரணர். (௫)

24 மக்கட் கதியே நெட்டுயிர் நான்கொடு
மிக்க சிறப்பின் ஙஞண நமவே. (௬)

25 அவைதாம்,
ஆஈ ஊஏ ஙஞண நமக்கள்
மேவிய மக்கட் கதியென விளம்புவர். (௭)

26 ஒழிந்த ஐஔ ஆய்த வெழுத்துங்
கழிந்த வளனவு நரகர் கதியே. (௮)

27 ஓ ஒ விரண்டும் யரல றழவெனத்
தொக்கன வைந்தும் விலங்கின் கதியே. (௯)

28 மன்னுவ தேவர் மக்கள் செய்யுளுண்
மன்னு விலங்கொடு நரகர் கதியே. (௧௦)

29 விலங்கு [1]நரகும் விலங்கின வென்ப: இந்திரகாளியார். (௧௧)

30 [1]நரகும் விலங்கும் வரைவ ரீண்டே
தேவரு மக்களு மேவின பாட்டே. (௧௨)

[பி-ம்.] [1] நரகரும்.

ச.—உண்டி.

31 அமுதென விடமென [1]வருமிரு வகையு
முணவெனப் புலவ ருரைத்தன ருளரே. (க)

32 நஞ்சென வமுதென நவிலவும் படுமே: பொய்கையார். (உ)

33 உணவே யமுதமும் விடமு மாகும்: அவிநயனார். (ங)

34 உயிர்க்குறி ஞன்கொடு கசதப நமவ
[2]மயக்கற வமுத வெழுத்தாகு மென்ப. (ச)

[3]அவை:—அ, இ, உ, எ, க, ச, த, ப, ந, ம, வ.

35 இவ்வுயிர் மெய்யோ டியைந்தன கொளலே. (ரு)

36 ஆஓ விரண்டும் யரல மூன்றுந்
தாவிலிவ் விருவகைக் கூட்டத் தியைந்தவு
மளபு மாய்தமு மைவகைக் குறுக்கமு
[4]முளமலி புலவ ருரைத்தனர் நஞ்சென்
றவையொரு பெயர்மருங் கணைய நிற்பி
[5]னவையுறு துஞ்சலு நடுக்கமுஞ் செய்யும். (சா)

37 இருவகைக் கூட்டத் தியைந்தமேற் கூறிய
ஆகார வோகாரத் தொடுய ரலக்க
ளென்னு மொற்றொடு மியைந்தவுயி ரளபெடை. (எ)

38 ஐவகைக் குறுக்கமு மறையுங் காலை
இகர உகர ஐகார ஔகார
மகர மென்னு மிவற்றின் குறுக்கம். (அ)

39 ஆ ஓ யரல முதலிய வளபெடை
யாய்தமைங் குறுக்க முளப்பட வெல்லாம்
விடமென மொழிப மெய்யுணர்ந் தோரே: பரணர். (கூ)

[பி-ம்.] [1] விருவகை யெழுத்து. [2] மயக்கறு மமுதெழுத்தாகு; எனப்பதி ஞென்று மமுதென மொழிப. [3] 'அவைதாம், அஇ உஎ கசதந பமவ, வெனப்பதி ஞென்று மமுதென மொழிப'. [4] முளமகிழ். [5] னவையுறு துஞ்சலுங் கெடுதலுஞ்; னவையுறத் துஞ்சலுங் கெடுதலுஞ்.

40[1] நஞ்சா மொற்றொடு நடந்த வுயிர்களும்
வஞ்சமில் புலவர் மறுத்தில ரென்ப; (க0)

41 இருவகை யுண்டியென் றெடுத்தன வல்ல
தாமே நிற்பினுந் தோமில வென்ப; (கக)

42 நஞ்சு மமுதா மங்கலம் புகினே; (கஉ)

43 அமுதெழுத் தென்ற வாதியுயிர் நான்கொடும்
புணர்ந்த மெய்யை யுணர்ந்தமு தென்ப; (கஙு)

44 மெய்யா மமுதின் மேவிய வுயிரும்
பொய்தீர் புலவர் பொருந்தின வென்ப: (கச)

[2]இவை இந்திரகாளியார்.

---

[1] 40 முதல் 44 முடிய உள்ள சூத்திரங்கள் சங்கத்தில் உள்ளதோர் ஏட்டுச்சுவடியிற் காணப்படவில்லை; அவற்றுக்குப் பிரதியாகப் பின்வரும் சூத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன.

'குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்த வல்லாறன் மிசைத்தே.'
'வல்லெழுத் தாறோ டெழுவகை யிடத்தும்
உகரம் அரையாம் யகரமொ டியையின்
இகரமுங் குறுகு மென்மனார் புலவர்.'
'ஐயும் ஔவும் அளவிற் குறுகும்
வகார மிசையு மகாரங் குறுகும்.'
'நெட்டுயிர் ஆ ஓ யரல வியைந்தவும்
அளபெடை யாய்தக் குறுக்க முளப்பட
விடமென மொழிப மெய்யுணர்ந் தோரே.'
'நஞ்செனப் படுபவை நாடுங் காலை
யரல ஆ ஓ வியைந்தவு மளபுங்
குறுகிய வொற்றெழுத் திரண்டுங் கொளலே.'
'நஞ்செனப் படுபவை பெயரொடு நிற்பிற்
றுஞ்சல் கெடுதல் சொல்லினர் புலவர்.'

[2] "தெரிந்த யரலமேல்" என்னும் வெண்பாவுரையில் இவ்வைந்து சூத்திரங்களையு மெடுத்தோதி இவற்றை இந்திரகாளியமென்றார் வச்சணந்திமாலையுரைகாரரும்.

ரு.—பால்.

45 ஆண்பால் பெண்பா லலியென நின்ற
மூன்றே பாலென மொழிந்தனர் புலவர். (க)

46 இருவகை யைங்குறி லாண்பா லென்ப. (உ)

47 அகரமோ டைங்குறி லென்று ராண்பால்.[1] (ங)

48 நெடிலே ழிருவகை பெண்பா லென்ப. (ச)

49 ஒற்று மாய்தமு மலியெனப் படுமே. (ரு)

50 ஒற்றின் வருக்க மொன்பதிற் றிரட்டியும்
பெற்ற வாய்தமும் பேடெனப் படுமே. (சா)

51 அவ்வவ் வெழுத்தே யப்பாற் குரிய
விரவினும் வரையா ரலியெழுத் தொழித்தே. (எ)

52 [2]அவ்விரு பாற்கு மலியெழுத் தாகா
தம்முண் மயங்கினுந் [3]தாவின் றென்ப. (அ)

53 உயிரீ ராறு மாணென மொழிப
வுயிர்மெய் யெல்லாம் பெண்ணென மொழிப
வுடம்பெழுத் தெல்லா நபுஞ்சக மாகும்: பொய்கையார். (கூ)

சா.—தானம்.

54 குறிலைந் துடனெடில் கூட்டி நின்ற
ஐ ஔ விரண்டும் இ உ வடக்கிப்
பால குமார வரசு மூப்பு
மரணமென் றைவகைத் தானம் வகுத்தனர். (க)

55 முன்பிற் செய்யுண் முதலெழுத் ததற்குப்
பொருத்தமும் விருத்தமும் பகையுங் கொளலே: (உ)
அகத்தியர் பாட்டியல்.

---

[1] சங்கத்திலுள்ளதோர் ஏட்டுச்சுவடியிற் பின்வருஞ் சூத்திரங்களும் காணப்படுகின்றன. "ஆணெழுத் தென்ப ரகரமொ டைங்குறில்", "நெட் டெழுத் தெல்லாம் பெண்ணெனப் படுமே"

[2] இது பரணர்பாட்டியலில் உள்ளதென்பது "குற்றெழுத்தாடூஉ" என்னும் நவநீதப்பாட்டியலுரையால் விளங்குகின்றது.

[பி-ம்.] [3] தவறின்றதுவே.

56 நட்பே யுதாசீ னம்பகை யென்னு
மொப்புடைக் குறிப்பி னொருமூன் றாகும். (ங)

57 பால குமார வரச வென்னு
மூவகைத் தானமு நட்பெனப் படுமே. (ச)

58 ஒழிந்த விரண்டு முதாசீ னம்[1]பகை. (ரு)

59 பாட்டுடைத் தலைவ னியற்பெயர் முன்னெழுத்துப்
பால னுக நால்வகை யெழுத்தும்
வட்டமாய் முறைமையி னியலு மென்ப. (சு

60 பெயர்முத லெழுத்துப் பால னுக
நால்வகை யெழுத்தினும் வட்ட மாக
முறையே நட்புதா சீனம் பகைவரும். (எ)

61 அகரந் தனக்காய நட்பென் றுரைப்பர்
இகர வுகரங்க டாம்; (அ)

62 அகரக் கெகர முதாசீன மாகு
மகரக் கொகரம் பகை; (கூ)

63 உகர மெகர மெனவிரண்டு மென்ப
விகரந் தனக்காய நட்பு; (க0)

64 இகரக் கொகர முதாசீன மாகு
மிகரக் ககரம் பகை; (கக)

65 உகர வெழுத்துக்கு நட்பாய் வருமே
யெகர வொகரங்க டாம்; (கஉ)

66 உகரக் ககர முதாசீன [2]மென்ப
வுகரக் கிகரம் பகை; (கங)

67 எகரக் கொகர மகாநட் பாகு
மிகர முதாசீன மாம்; (கச)

68 எகரந் தனக்குப் பகையென் றுரைப்ப
துகர வெழுத்தென் றுணர்; (கரு)

69 ஒகர வெழுத்துக் ககர வெழுத்து
மிகர வெழுத்துநட் பாம்; (கசு)

[பி-ம்.] [1] பகையுமாம். [2] மாகு, மிகரம் பகையென் றறி.

70 ஒகரக் குகர முதாசீன மாகு
மெகரம் பகை[1]யா மெனல்; (கஎ)

71 நட்புப் பகையாம் பகையுநட் பாமவை
வைத்த முறையே [2]கொளல்:[3] (கஅ)

இவை கல்லாடனர்.

எ.—கன்னல்.

72 குணபாற் பரிதி தென்பா லியமன்
குடபால் வருணன் வடபாற் சோமன்
றிசைமுக னடுவாந் தெய்வ நிலைகளிற்
குறிலைந் தமைத்து முதன்மூன் றுங் கொள்கென
நெறியறி புலமை யறிஞர்நேர்ந் தனரே. (க)

73 அருக்க னியமன் வருணன் சோமன்
பிரமனுந் தெய்வ நிலையெனப் பேசுவர். (உ)

74 [4]அகரமுத லாக முறையா னெய்தவத்
தெய்வந் தம்மேல் வைக்கப் படுமே: கபிலர். (ங)

75 உரைத்த குறிலைந் தொரோவொன் றாக
வருக்கனொ டாறு மவ்வாறு நாழிகை. (ச)

76 அகரந்தானே யருக்கனோ டுதிப்ப
விகர மின்புற வெய்தி யிருக்கு
முகர நடக்கு மெகர முறங்கு
மொகரந் துஞ்சுமென் றுரைத்தனர் புலவர். (ரு)

77 அவரவர் பெயர்முத லெழுத்துவந் துதிப்ப
வவரவர்ப் பாடி னாக்கந் தருமே: இந்திரகாளியார். (சு)

78 இராப்பொழு திற்கு மிவ்வகை கொள்க. (எ)

[பி-ம்.] [1] யாகு மே. [2] கொளின். [3] இதற்குப்பின், 'உய்த்துணர்ந்து நாடி னுயிர்மெய்க்கு மிவ்வகையே, வைத்துணர்ந்து கொள்க வகுத்து' என்று ஒரு சூத்திரம் காணப்படுகிறது. [ச. பி.] [4] அம்முத.

அ.—புள்.

79 ஐவகைக் குறிஞு மகரமுத லாக
வல்ஞூ ரூந்தை வலியன் குருகே
மெல்லியன் மயிலென விளம்பின ரிவற்றின்
பொருத்தமும் விருத்தமும் பகையும் பலனும்
விரித்தினி தெண்ணி மேவினர் கொளலே. (க)

80 எண்ணப் பட்ட அகரமுத லைந்தும்
வல்ஞூ ரூந்தை வலியான் குருகே
மெல்லியன் மயிலென விளம்பிய வியற்கையிற்
புள்ளென விளம்பும் புலவரு முளரே: பரணர். (உ)

கூ.—நாள். [1]

81 [2]மொழிக்கு முதலா கியவெழுத் துக்கட்
கோதிய நாள்வகை யியற்றுதல் கடனே. (க)

82 உயிர்முத ஞன்குஞ் [3]செயிர்தபு கார்த்திகை
ஐந்து மூன்று மவற்றி னடைவே
வந்தபூ ராட முத்திரா டம்மே. (உ)

83 ககர வருக்க வகைநாள் விரிப்பி
ஞன்கு மிரண்டு மூன்று மூன்று
மோண மாதிரை புனர்பூசம் பூசம். (ங)

84 சகர நான்கைந் தொருமூன் றிவற்றின்
வகைநா ளிரேபதி முதன்மூன் றென்ப. (ச)

85 ஞகர [4]வருக்கத் தொருமூன் றவிட்டம். (ரு)
[ஞா, ஞெ, ஞொ. உ-ம்: ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கல்.]

86 தகர வருக்கத் திரண்டேழ் மூன்றற்கு
வகைநாள் சோதி விசாகஞ் சதயம். (சு)

---

[1] 'அமுதெழுத் தல்லா வேனை யெழுத்து
நாளொடு புணர்த லேதை மின்றே' (கூ0)
என்று ஒரு சூத்திரம்மட்டும் தனியே எழுதப்பட்டுளது. [ச. பி.]

[பி-ம்.] [2] நாமநான் மொழிக்குமுத லாகிய வெழுத்து. [3] செயிர்தீர்,
[4] வருக்கத்து மூன்று மவிட்டம்.

87 நகரத் தாறு மருடத் தடைவே
யேனை யாறுங் கேட்டைபூ ரட்டாதி. (எ)

88 [1]பத்திய பகரத் தொருநான் கிரண்டா
றுத்திர மத்தஞ் சித்திரை யாகும். (அ)

89 மகரத் தாறு மூன்று மூன்று
மகமா யிலியம் பூர மாகும். (கூ)

90 யாவே யுத்திரட் டாதி யேனை
யூயோ மூலமென் றுணர்ந்திசி னோரே. (க0)

91 யூயோ விரண்டு மேனு மூலம்
யாவே யுத்திரட் டாதிநாள் பெறுமே. (கக)

92 ஒருநான் குரோகணி வகர மவ்வகை
மற்றை நான்கு மகசிர மாகும். (கஉ)

93 [2]மூவகை யாய்ச்செய் தொன்றுமூன் றைந்தே
முட்டம ராசி வைநா சியக்கால்
விட்டனர் பின்னர் மேவினர் கொளலே. (கங.)

94 இரண்டி ரிரண்டா றெட்டொன் பானெனத்
திரண்ட நாளே செல்வம் புகுதரும். (கச)

95 நன்மை பொருள்பே றின்பந் தருமெனத்
தொன்னெறிப் புலவ ருரைத்தனர் துணிந்தே.
அவை,-மூவகை யொன்பதின் முதன்முத னாளாம். (கரு)

[பி-ம்.] [1] பற்றிய.

[2] "சொல்லியநாள் இருபத்தேழையும் ஒன்பதொன்பதாக மூன்றுகூறாக்கிப் பாட்டுடைத்தலைவனியற்பெயரின் முதலெழுத்தினைத் தொடங்கிக் கூறுகளை யெண்ண, ஒன்று மூன்று ஐந்து ஏழ்வரிற் பொருந்தா. அல்லாத நாட்களுட் பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர்முதலெழுத்தினிராசிதொடங்கி எட்டாமிராசிநாட்களும் பொருந்தா. வைநாசியமாகிய எண்பத்தெட்டாங் கால் நின்ற நாளும் பொருந்தாது" என்பது வச்சணந்திமாலையுரை.

96 சிறந்தசீர்த் தலைவன் பிறந்தநா ளாயினும்
பெயர்நா ளாயினு மியனுற வுணர்ந்தபி
ஞென்றற் கேனு மிரண்டற் கேனு
[1]மூன்றிகழ் பொருத்த மொழிவது கடனே. (கசு)

[பின்வரும் சூத்திரங்களும் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. (ச-பி.)

'வகர வருக்கத் தொருநான்கும் ரோகணி
மற்றொரு நான்கு மகசிர மாகும்.' (க00)

'ஆரியர் சிதைவு மழிந்த வழக்குஞ்
சீரிய மொழிமுதற் காமெனப் புணர்க்கும்
வம்பப் புலவரு மன்னுந ராதலின்
மொழிமுதலாவகையெழுத்தெல்லாம்
பன்னீ ருயிரு மன்ன வடக்கி
யங்காள் பெறுமென் றறைகுந ருளரே.' (க0க)

'இருப துடனே ழியன்ற நாளை
ஒருவகை யொன்பா ணுக்கி யிவ்வகை
மூவகை யாய்ச்செய் தொன்றுமூன் றைந்தேழ்
அட்டம ராசி வைநா சியக்கால்
விட்டனர் பின்னர் மேவினர் கொளலே.' (க0உ)]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

சொல்லியல்.

97 நவையறு சீர்க்கண மங்கலச் சொற்பெய
ரிவையொரு நாளுக் கியம்புதல் சொல்லியல்.

க.—சீர்க்கணம்.

98 ஈரசைச் சீரே மூவசைச் சீரே
நாலசைச் சீரே யோரசைச் சீரெனச்
சீர்வகை நான்குந் தெரிந்தனர் புலவர். (க)

---

[1] மூன்று இகழ் பொருத்தம்—(ந, ரு, எ என்னும்) மூன்றினையும் விட்ட பொருத்தம்.

99 ஈரசை யகவன் மூவசை நான்கு
நேரிறில் வெள்ளை நிரையிறில் வஞ்சி
நாலசை பொதுமற் றோரசைச் சீரே. (உ)

100 மூவசை [1]வெண்சீர் கணமென மொழிந்தனர்
ஈரசை நாலசை யோரசை யொழித்தே. (௩)

101 கணமே மூவசைக் கூட்ட மாகும்: கபிலர். (௪)

102 முற்பாட் டெடுப்பின் முதலீ ரசைச்சொல்
சொற்பான் மங்கலச் சொல்லொடு தோன்றி
நிற்பினுங் கொள்ளார் நெறியுணர்ந் தோரே. (௫)

103 நன்மைசெய் கடவு ளுடி னவற்றிற்குத்
தொன்னெறி மரபி [2]னின்மை யானே
நாலசைச் சீரு மேலோ ரொழித்தனர்: இந்திரகாளியார். (௬)

104 நீடிய மானன் றிங்க ணிலநீர்
சூரியன் வான மங்கி காற்றென
வியம்பினர் தெய்வ நலம்பெறு புலவர். (எ)

105 [3]நேரசை மூன்றிய மான னதற்குச்
சீர்புனை நாளே பரணி வாழ்நாண்
மற்றது பயக்குமென் றுய்த்துரைத் தனரே. (அ)

106 நிரைநேர் நேர்நீண் மதிய மதற்கு
வருநாண் மகசிர மலிபுக ழாகும். (௯)

107 நிரையசை மூன்று நிலக்கண மதற்குத்
தருநாள் கேட்டை திருமிகத் தருமே. (௧0)

108 நீர்க்கண நேர்நிரை நிரைநாள் சதயம்
பார்க்கதிர்ப் பெருக்கம் பார்க்கு மென்ப. (௧௧)

[பி-ம்.] [1] யொண்சீர். [2] னின்மை யான.

[3] இபமானனைச் சுவர்க்கம் என்னும் பெயராற் கூறுவர் வெண்பாப் பாட்டியலார். இந்திரகணமென்பர் நவநீதப்பாட்டியலுரைகாரர். "இந்திர கணமே பெருக்கஞ் செய்யும், சந்திர கணமே வாழ்நா டருமே"—மாழலம்: என்பது நவநீதப்பாட்டியலுரைமேற்கோள்.

109 கண்ணிய நேர்நிரை நேர்வரிற் கடுங்கதிர்
நண்ணிய நோய்தரு நாள்புனர் பூசம். (கஉ)

110 நிரைநிரை நேர்தாம் வரினது வானம்
பெருகிய கேடது [1]தருநா ளோணம். (கங)

111 நெருப்பின் கணநிரை நேர்நிரை கார்த்திகை
விருப்புறு நாள திடுக்கண் செய்யும். (கச)

112 காட்டிய நேர்நேர் நிரைவரிற் காற்றது
நாட்டறை போக்குநாட் சோதி யாகும். (கரு)

113 நிற்பன தீக்கண நான்கவை நீக்கி
நற்கண நான்கவை நாட்டினர் கொளலே. (கசு)

114 நீரே நிலனே வானே நீண்மதி
சீரிய மானன் செந்தீத் தெறுகதிர்
காற்றெனக் கிளர்ந்த கூற்றன வென்ப. (கஎ)

115 அவைதாம்,
நேர்முத லாகி நிரையிணை பின்வரி
னீர்க்கண மென்ப நெறியுணர்ந் தோரே. (கஅ)

116 நிரைமுன் றியைந்தது நிலனெனத் தகுமே. (கசு)

117 முந்துநிரை யிணைந்து நேரிறு மூவசை
யந்தர கணமென் [2]றறிதல் வேண்டும். (உ0)

118 முதனிரை யாகி யிணைநேர் வழிவரி
னதுமதிக் கணமென் [3]றறிந்தனர் கொளலே. (உக)

119 [4]நேரசை மூன்றிய மானன் கணமே. (உஉ)

120 நேர்நடு வாகி நிரையிரு பாலுஞ்
சேரு மாயிற் செந்தீக் கணமே. (உ.ங)

121 நிரைநடு வாகி நேரிரு பால்வரி
னலர்கதிர்க் கணமென் றறிந்தனர் கொளலே. (உச)

[பி-ம்.] [1] நாளோண மென்ப. [2] றறைதல். [3] றறைந்தனர்.
[4] 'நேர்முச் சீரிய மானன் கணமே' (ங0) [சு-பி.]

122 ஈறுநிரை யாகி யிணைநேர் முன்வரின்
மாறி வந்த மாருத கணமே. (உரு)

123 [1]நிலனு மதியு நீருமிய மானனு
நலமிகு முதல்வரிற் பிறநான் கும்பகை. (உசா)

124 யாவர்செய் யுட்கு மினமொடு புணரு
மூவகைச் சீரே [2]முதனிற் பனவே. (உஎ)

125 அவைதாம்,
பெருக்கஞ் செய்தலின் வாழ்நாள் பயத்தலிற்
றருக்கிய சீர்த்தி தன்னைத் தருதலின்
மிகுதிரு வாக்கலின் வேந்தர்க்கும் பிறர்க்குந்
தகுமெனப் பகரினுந் தகாதுமற் றச்சீர்க்
குரிய நாளொடு செய்யுட் செய்யும்
பொருபடைக் குரிசினுள் பொருந்தாக் கடையே. (உஅ)

126 அவைதாம்,
தேயம் போக்குதல் செல்வத்து விளிதல்
சூனிய மாதல் சுழன்றே யுறுத
லூனம் பயக்குமென் றுரைத்தன ராயினு
மாதி யமுதெழுத் தாகிய சீர்கட்
கோதிய தெய்வத் திற்குரித் தாக
வோதிய நாளொடு பாடப் படுமே. (உசு)

127 எல்லாக் கணமு நாணல மிலவெனிற்
பொல்லாங்கு தருமெனப் புகல வேண்டும்: இந்திரகாளியார்.

128 மங்கல மமைந்த சொல்லொடு பொருந்திய
வீரசை நான்கினு ணேரீ றெழித்து

---

[1] "நேரசை மூன்றிய மான னிரைப்பின்பு நேரிரண்டு
சேர்வன திங்க ணிரையசை மூன்றுஞ் செழுநிலமா
நேரசைப் பின்னர் நிரையிரண் டாய்வரி னீர்க்கணமாந்
தேரிய லல்குற் றிருவே யிதுநல்ல சீர்க்கணமே."

என்பது நவநீதப்பாட்டியல்.

[பி-ம்.] [2] முன்னிற் பனவே.

நிரையீற் றியற்சீர் முதற்க ணிற்பினும்
வரையார் மூவசை வாராக் காலே. (௩௧)

129 ஈரசை முதலா நேரீ ஞெழித்து
நிரையீற்று மங்கலம் புணர்த்தனர் கொளலே. (௩௨)

130 நிரைநிரை கொற்றவை நேர்நிரை சாத்தன். (௩௩)

131 அவைதாம்,
மிகுதரு திருவும் புகழுஞ் செய்யும்: சேந்தம்பூதனர். (௩௪)

132 ஓரசைச் சீரு நாலசைச் சீரும்
ஈரசைச் சீரு ணேரிறு சீரும்
மங்கலம் புணரினு மங்குதல் செய்யும்: கோவூர்கிழார். (௩௫)

[பின்வரும் சூத்திரங்களும் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. (ச-பி.)

'நிலனு நீரு நிலவிய மதியும்
இயமானனு நல்ல வருக்கும் காலே' (௩௪)

'ஏனை நான்கு மூனம் பயக்கும்' (௩௫)

....
....
....
.... (௩௭)

'சந்திரன் றீயெல் லந்தர மதனொடு
பூமி தேவியெனப் புகலுந்தெ.........
நிரைநேர் நிரைப்பின் னேர்நிரை நிரைவரும்
ஒருநாற் சீரு மொத்தமுறை யுடைமையின்
மற்றக் கடவுட்கு வரன்முறை யாகப்
பெற்றிடற் குரிய சீரும் பெறுமே' (௩௮)

'எண்வகைச் சீரு மியலுமச் சீருள்
வருண னுளே சதயம் பெறுமே' (௩௯)

'இயமான னுளே பரணி யாகும்' (௪0)

'சந்திர னுளே மகசிர மாகும்' (௪௧)

'தண்பூமி தேவிநாட் கேட்டையாகும்' (௪௨)

'எஞ்சிய சீர் ரிரண்ட னுள்ளும்
வஞ்சமின் மாருத நாளே சோதி' (௪௪)

'எரிநாள் கார்த்திகை யந்தர கணத்திற்
சூரிய நாள தோண மாகும்' (சரு)

'சூரிய னுளே புணர்பூசம்மே' (சசு)

'நீர்க்கண முதனேர் நேரீ றந்தரம்
பார்க்கண முந்நிரை பான்மதி நிரைமுதல்
இயம்பினர் வருமென நயம்பெறு முன்னோர்.' (சகூ)

'நிரைநடு வாமெரி நேர்நடு வாங்கதிர்
பின்னிரை காற்றுமுன் னிரையிய மானன்
நயம்பெறு கணமென வியம்பினர் புலவர்' (ருo)

'நலனுந் தீமையு நாடுங் காலை
நிலனே திருவா நீரே பெருக்கம்
மதியஞ் சீர்த்தி யியமானன் வாழ்நாள்
வாயுநா டகற்றல் வான்றீ விளிதல்
நோயிடைக் குறுகல் சூரிய கணமே' (ருஉ)

'வானின் கணமே சூரிய கணமே
வாயுக் கணமே தீயின் கணமே
சூனிய மாமெனத் துணிந்தனர் கொளலே' (ருங)

'காவல னுளொடு கனத்தி னன்னுண்
மேவப் புணர்த்தன் மெய்ந்நெறி வழக்கே.' (ருச)

'ஈரசை முதல வானே ரேனும்
நேர்நேர் நிரைநே ரொழிந்து நிரையிறு
மங்கலம் புணர வந்தன கொளலே.' (ருரு)]

உ.—மங்கலச்சொல்.

133 பொன்பூத் திருமணி புனலா ரணங்கடல்
செங்கதிர் திகிரி தேர்பரி யெழுத்தே
மாநிலங் கங்கை மலைபுக ழமுதங்
கார்புய லுலகங் களிறே யருந்ததி
பார்மதி நாள்சீர் [1]ஞெண்டுட னென்ன
வெண்ணிய சொல்லே யவையல பிறவுங்
கண்ணிய மங்கலச் சொல்லெனக் காட்டினர்: போய்கையார்.

[பி-ம்.] [1] ஞெண்டென வெண்ணிய, சொல்லே யவையல பிறவுங் கண்ணிய, மங்கலச் சொல்லென வகுத்துக் காட்டினர்.

134 சொல்லெனப் படுமவை சொல்லுங் காலைத்
திருப்பொன் பூமி புனன்மணி கடல்யா
றெழுத்தமு தெழின்மழை பசுங்கதிர் செஞ்சுடர்
நாள்சொன் ஞெண்டு நாட்டிய பரிமலை
கருட னருந்ததி மற்றிவை யென்ப
நிலைபெறு மங்கல நெறிநிற் பனவே: போய்கையார். (௨)

135 செப்பிய வுடம்பொடு சேரா துயிர்முத
னிற்பன மக்கட் காமென நேர்ந்திலர்
மற்றவை கடவுளர் முனிவர்க் காமே. (௩)

136 உயிரொடு புணரா மென்மையு மிடையுஞ்
செயிரிற் றீமையுஞ் செப்பத் தகுமே. (௪)

137 ஓதிய மெய்யொடு புணரா துயிரெழுத்
தாதி நிற்பி *ஞனந் தம்மே. (௫)

138 உடம்பு பிரிவுயிர் சாத ரூனே: இந்திரகாளியார். (௬)

139 [1]நரகரும் விலங்கு மமுதொடு வரினவை
புகரில வென்ப புலமை யோரே: பரணர். (௭)

140 மூன்றைந் தேழொன் பானெழுத் தான்ற
வொற்றுட னெண்ணிமுன் சொற்ற முறையிற்
பல்பொருள் படவரூஉஞ் சொல்லா லகற்றி
யொருபொருட் டாகி வருமொழி பற்றித்
திரித லொழியத் திருந்திச் சொல்லினுட்
[2]டெரிவோர் வகையுளி மறுத்து நட்டது
மங்கலச் சொல்லென வகுத்தனர் புலவர். (௮)

141 முன்னிலை யெழுத்தின் †வியநிலை நலனே
‡சமநிலை யாயின் முதல்வற் கூனம். (௯)

---

* ஆனந்தம்—சாக்காடு.

[பி-ம்.] [1] இச்சூத்திரத்துக்குமுன், 'எழுத்தின் கிழத்தி நாமக ளாத விற், பெண்ணெழுத் தல்லது முன்வைத் துரையார்' என்று ஒருசூத்திரம் காணப்படுகிறது. [2] டிரவோர். [ச-பி.]

† வியம்—ஒற்றையெண். ‡ சமம்—இரட்டையெண்.

142 சொல்லிய மரபின் மங்கலஞ் சிதைத்துப்
புல்லுதல் குற்றம் பொருட்டலை மகற்கே. (௧௦)

143 தொடுகழல் வேந்தன் றன்னு தோரும்
வடுவறு பரிசில் வழங்கா தோருங்
கெடுதல் வேண்டிச் சிதைத்தலு முரித்தே. (௧௧)

[மங்கலச்சொல் என்ற தலைப்பின்கீழ்ப் பின்வரும் சூத்திரங்களும் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. (ச. பி.)

'திருவே பூவே திங்கள் ஞாயிறு
கடலே மலையே கார்மழை பசும்பொன்
மணியே மாநிலம் வருபுன லமிழ்தம்
தேர்பரி களிறு சீர்முத லென்றிவை
போல்வன பிறவும் புகழ்ந்தநற் சொல்லே' (சூக)

'திருப்பொன் கடலே தேர்பரி களிறே
பொருப்பே மணிபூப் புகழிவை பிறவும்
வந்தன விதிக்கு மங்கலச் சொல்லே' (சூ௩)

'நிலைபெறு கணத்தின் முதனிலை யெழுத்தே
தலைவ னுளொடு தாஅ னிருவகைப்
பெயர்முத லெழுத்தொடு கொள்ளும் பெற்றித்
தான வகைய தாப்பால் கணங்கதி
யூன மின்றி யொற்றுமை பற்றிய
வுயிர்மெய் வல்லெழுத் தாக்கிச் செயிர்தீர்
வேற்றுமை யாகா விதியின் மாறி
நஞ்செனப் படாஅ வமிழ்தெனத் தோன்றி
யெஞ்சிய விலக்கண மெல்லா முடைத்தா
யேதந் தீர்ந்த வியல்பின வென்ப' (சூ௫)

'உயிரொடு புணர்ந்த மென்மை யிடைமையுஞ்
செயிரின் றிவையுஞ் செப்பத் தகுமே' (சூசூ)

'தொடுகழல் வேந்தன் றன்னு னொருவன்
வேறு பரிசில் வீயா தொருபகல்
கெடுதல் வேண்டிற் கிளத்தலு முரித்தே' (எக)

'எடுத்த முதன்மொழி யீறுதிரிந் தொன்றலும்
வகுத்த வச்சீர் வகையுளி சேர்தலும்
பொதுப்பட மொழிதலும் பொருட்புல னின்மையுஞ்
சிறப்பொடு படாமையுஞ் சிறுபெயர் பிளத்தலு
மறத்துள் வழீஇய வானந் தம்மே' (எஉ)]

௩—பெயர்ப்பொருத்தம்.

144 எண்வகைப் பெயரு நண்ணுதல் செப்பிற்
குலங்குடி கோத்திர நலம்பெறு குணமே
மனமே யாணை மன்னிய சிறப்பே
யியற்பெய ரென்றிவை தம்மு ளியன்ற
சிறப்பியற் பெயரெனு மிருதிறத் திற்கு
[1]மயக்கற மொழிமுத லெடுக்குஞ் சொல்லுடன்
பொருத்தங் கொள்வர் கருத்துணர்ந் தோரே. (க)

145 பார்ப்பா ரரசர் வணிகர்வே ளாளரெனப்
பாற்படு நாற்பெயர் குலப்பெய ராகும். (உ)

146 குடிப்பெய [2]ராவன கூறுங் காலைச்
சேரன் சோழன் பாண்டிய னென்றிவை
போல்வன பிறவும் பொருத்தங் கொளலே. (௩)

147 கோத்திரப் பெயரே கூறுங் காலைத்
தாதைகுடிப் பெயரைத் தக்கவற் றியற்றல். (ச)

148 குணப்பெய ரெனப் புலவோர் கொடுப்பத்
தணப்பில வாகித் தழுவும் பெயரே. (ரு)

149 மனப்பெய ராவன தனக்குத் தானே
யெனக்கிது வேண்டுமென் றெய்தும் பெயரே. (சு)
[இஃ திராசாக்க ணய னடியார் தோழன்.]

150 ஆணைப் பெயரே வலியோ ரஞ்சப்
பேணி யுலகம் பேசும் பெயரே. (எ)

151 சிறப்புப் பெயரே தெரியுங் காலைச்
சிறப்புடை வேந்தன் கொடுக்கும் பெயரே. (அ)

152 சாதியி லுள்ளோர் தமக்குத் தாமே
நீதிகொள் [3]சிறப்பியற் பெயர்கொளற் குரியர். (௯)

153 முடியுடை வேந்தன்முற் குலத்தோர்க் கல்லது
பட்டமும் பூவும் பூணு மாழியு
நட்டமி னலமலி சிறப்புப் பெயருங்
கொடாஅ னெனமொழிப குலமொழிப் புலவர். (௧0)

[பி-ம்.] [1] மயக்கறு. [2] ராவது. [3] சிறப்பிற்.

154 வினைசெயன் மருங்கின்மிக் கோரும் பெறுப. (கக)

155 தந்தை மகப்பெயர் முந்திய குலப்பெயர்
மனப்பெயர் கோத்திரங் குணப்பெய ராணை
யியற்பெயர் சிறப்புடைப் பெயரிரண் டாகுங்
கயக்கறு முதன்மொழிப் பொருத்தங் கொளலே. (கஉ)

[பெயர்ப்பொருத்தம் என்ற தலைப்பின்கீழ்ப் பின்வரும் சூத்திரங்களும் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. (ச. பி.)

'கோத்திரப் பெயரே கூறுங் காலைக்
காப்பியன் கவுணியன் காசிப னென்றிவை
போல்வன பிறவும் பூசுரர்க் காகும்' (எசு)

'அரசர் கோத்திரப் பெயரே கூறிற்
குடிப்பெய ரதனை வைத்தவர்க் கியற்றல்.' (எஎ)

'தந்தையர் பெயர்வழிப் பெயரன்பெய ரென்று
சிந்தித் திடுவ தியற்பெய ராகும்' (அங)

'தந்தைக்கு முந்திய தெய்வப் பெயரும்
மிக்கோர் பெயரும் விதியிற் புனைவ
தியற்பெய ரென்ப வியல்புணர்ந் தோரே' (அச)

'எண்வகைப் பெயரி னிருமூன்று பெயரொழித்
தியற்பெயர் சிறப்புப் பெயரிரண் டிற்கு
மயக்கறு மொழிமுதற் பொருத்தங் கொளலே' (அரு)

'பாடுங் குரிசி லியற்பெயர்க்கு முன்வந்து
கூறுங் குறிநிலை கொண்டு சிறப்பின்
ஆகிய பால ராதி பெயர்......
நீக்கி யியற்பெயர் கொண்டமுத வெழுத்து
நின்ற நிலனே பால னாகத்
தென்றமிழ்ப் புலவர் திண்ணிதிற் கொளலே' (அசு)]

சொல்லியல் முற்றிற்று.

இனவியல்.

156 வெள்ளை யகவ றுள்ளுகலி வஞ்சி
யென்னு நாற்பா விவற்றுட னியன்மருட்
டாழிசை துறைவிருத் தங்களென் றிவற்றிற்
[1]சூழ்வகை யினம்பல சொல்லுத லினவியல். (க)

[பி-ம்.] [1] குளவகை.

157 ஒன்றே யாகியு மொன்றுபல வாகியும்
பலவொன் றாகியும் பாற்படு மினமே. (உ)

158 அவற்றுள்,
ஒன்றா கியவின மெனப்பட் டனவுலா
வாற்றுப் படைவகை மடன்முத லாயின. (ங)

159 [1]ஒன்றுபல வாகிய வினமந் தாதி
கோவை காப்பிய மாதியாக் கூறுவன. (ச)

160 பலவொன் றாகிய வினமெனப் பட்டன
கலித்தொகை குறுந்தொகை [2]நெடுந்தொகை [3]முதலாயின.

161 பலவொன் றாகிய வினமெனப் பட்டன
கலம்பக மும்மணிக் கோவைமுத லாயின. (சு)

க.—பாப்பொருத்தம்.

(வெண்பா.)

162 அந்தணர் சாதி யாகிய வெள்ளைக்குச்
சந்திரன் றன்னொடு தகைமிகு வியாழன்
கடவுளர் கார்த்திகை [4]முதலேழ் நாளா
மீனங் கடகந் தேளே யோரை
சந்தனம் விரைபூ வந்தண் மல்லிகை
வெண்மதி [5]நிறனே வண்ண நிலனே
முல்லை யென்னச் சொல்லினர் புலவர். (க)

(ஆசிரியப்பா.)

163 காவலர் சாதி யாகிய வகவற்
காகிய கடவுளர் செங்கதிர் செவ்வாய்
நாளே மகமுத லோளே ழாகுஞ்
சிங்கந் தனுவே மேட மோரை
செஞ்சந் தனம்விரை கழுநீர் பூவே
செந்நிற நிறனே நன்னிலங் குறிஞ்சி. (உ)

[பி-ம்.] [1] ஒன்று பலவா கியவின மென்பவை, அந்தாதி கோவை காப்பிய மாகும். [ச. பி.]

[2] நெடுந்தொகை என்பது அகநானூறு.

[பி-ம்.] [3] முதலியன. [4] முதலோ ளேழா. [5] நிறமே.

(கலிப்பா.)

164 நெடுநிலைக் கலியே வணிகர் சாதி
கடவுளர் சனிபுதன் கருதிய நாளே
யநுடமுத லாறே யோரை துலாங்குட
மிதுனஞ் சந்தனம் விரைபூச் சண்பகம்
பொன்னிற நிறனே நன்னில நெய்தல். (ங)

(வஞ்சிப்பா.)

165 எஞ்சிய வேளாண் சாதி வஞ்சி
நாளே யவிட்ட முத[1]லேழ் நாளா
மிடபங் கன்னி மகர மோரை
சார்ந்த விரையே தண்ணறுங் கலவை
யேந்திய போதே யின்னறு நீல
நீல[2]நிறனே நெடுநில மருதம். (ச)

166 நால்வகைப் பாவிற்கு மேலோர் வகுத்த
வினங்களும் பெறுமென நினைந்தனர் கொளலே. (ரு)

167 நால்வகைப் பாவு நால்வகைக் குலத்தின்
பால்வகைப் படுமே [3]முதலன விரண்டின்
புணர்ச்சி மருட்பாப் பொருந்தா வருணம். (சு)

168 நாளு மோரையு நலத்தகு நிலனும்
விரையுஞ் சாதியு நிறனுங் குணனு
[4]முறைபெறும் பாநரர்க் குடைய வென்ப: கல்லாடனூர். (எ)

169 அந்தச் சாதிக் கந்தப் பாவே
[5]தந்தனர் புலவர் தவிர்ந்தன வரையார். (அ)

170 வெள்ளையு மகவலும் விருத்தமுங் கலியும்
வஞ்சியு மெஞ்சா மங்கலம் பொருந்தும். (கூ)

[பி-ம்.] [1] லே ழாகு. [2] நிறமே நிலமே மருதம். [3] முதல. [4] முறை பெறு பாநான் குடைய; முறைபெறு நான்கு முடைய. [5] யிசைந்தன புலவர் தவிர்ந்தன வரையார்.

171 வெள்ளை யகவல் விருத்தங் கலியே
வஞ்சி யென்றிவை மங்கலப் பாவே: அவிநயனார். (கo)

[இனவியல் என்ற தலைப்பிட்டுப் பின்வருஞ் சூத்திரங்களும் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. (சு. பி.)

'வெள்ளை யகவல் கலியே வஞ்சி
யெனுநாற் பா......வேற்றுட னியலு
மருட்டா ழிசைதுறை விருத்தமென் றிவற்றிற்
சூழ்வகை யினம்பல சொல்லுத வினவியல்' (க)

'செய்யுட் டானே யிரண்டென மொழிப' (உ)

'புகழொடும் பொருளொடும் புணர்ந்தன் றுயிற்
செவியுறைச் செய்யு ளதுவென மொழிப' (ங)

'வசையொடு நசையொடும் புணர்ந்த......
னங்கதச் செய்யு ளென்மனார் புலவர்' (ச)

'வெள்ளை யகவல் விருத்தங் கலியே
வஞ்சி யென்றிவை மங்கலப் பாவே' (ரு)]

உ—பாவினம்.

172 [1]மேதகு சாதகம் பிள்ளைப் பாட்டே
கோதில் வேந்தன் குடைமங் கலமே
யோதிய வொருபோ கமைந்த கலம்பக
முலாவே சின்னப் பூவே பரணி
பழுதின் மடன்மறம் பல்சந்த மாலை
யிணைமணி மாலை யிரட்டைமணி மாலை
மும்மணி மாலை நான்மணி மாலை
கலம்பக மாலை மும்மணிக் கோவை
[2]யருங்கலி யொலியே யானைத் தொழிலே
வருக்க மாலை நாம மாலை
திருக்கிள ரின்னிசை சிலைபரி கரியே
யெழில்புனை [3]வாள்குடை தொழில்புனை வேல்கோ
லழிவி னாடு ரைம்படை விருத்த

[பி-ம்.] [1] மேவிய. [2] யிருங்கலை யொலியியல். [3] வாள்வே றேரொடு நாடேர், பொழியிசை சங்கம்,.......வைம்படை விருத்த

நாழிகைக் கவியே நவமணி மாலை
கைக்கிளை யரிபிறப் பட்டமங் கலமே
யில்லற வெள்ளை யெழில்புணை தாரகை
சொல்லிய தாண்டகந் துகளறு பதிகஞ்
சீர்மெய்க் கீர்த்தி செருக்கள வழியே
யாற்றுப் படைவகை கண்படை துயிலெடை
விளக்கு நிலையே வெஞ்சினக் கடாநிலை
யெண்ணிய யாண்டே கண்ணிய பறைநிலை
[1]யரும்பொரு ளிறுத்த வந்தா தித்தொகை
புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூஉவே
பாத மாதி பணைமுலை நயனங்
குற்றமி லுழத்தி குறத்திப் பாட்டே
யொருபா வொருபஃ திருபா விருபஃது
கோவை கணக்கே தொடர்நிலை பாட்டே
கடைநிலை கையறு [2]நிலையெனக் கருதி
யிடனறி புலவ ரியம்பின ரினமே. (க)

1—சாதகம்.

173 தோற்றிய சாதகஞ் சாற்றுங் காலைப்
பற்றிய கலியுகத் துற்ற யாண்டிற்
றிருந்திய [3]சகாத்தமு மாண்டும் பொருந்திய
ஞாயிறும் பக்கமு மேய வாரமு
மிராசியு மன்னுற மொழிதற் குரிய. (உ)

2—பிள்ளைப்பாட்டு.

174 பிள்ளைப் பாட்டே தெள்ளிதிற் கிளப்பின்
மூன்று முதலா மூவே ழளவு
மான்ற திங்களி னறைகுவர் நிலையே. (ங.)

[பி-ம்.] [1] அறிஞர் தெரிந்த. [2] நிலையென வுணர்ந்தோர் - இயலும் பாவின மெனவிளம் பினரே. [3] சகாத்தத்தி னுண்டும் பொருந்திய-ஞாயிறும் பக்கமுஞ் செய்யுட்கு முரித்தே,

175 ஒன்றுமுத லையாண் டோதினும் வரையார்: போய்கையார். ()

176 தோற்ற முதல்யாண் டிரெட் டளவு
மாற்றல் சான்ற வாண்பாற் குரிய. (ரு)

177 காப்புமுத லாகிய யாப்புவகை யெல்லாம்
பூப்பு நிகழ்வளவும் பெண்பாற் குரிய: இந்திரகாளியார். (சு)

178 தொன்[1]னில வேந்தர் [2]சுடர்முடி சூடிய
பின்னர்ப் பெருஅர் பிள்ளைப் பாட்டே: பரணர். (எ)

179 காப்பொடு செங்கீரை தால்சப் பாணி
யாப்புறு முத்தம் வருகவென் றன்முத
லம்புலி சிற்றில் சிறுபறை சிறுதேர்
நம்பிய [3]மற்றவை [4]சுற்றத் தளவென
விளம்பினர் தெய்வ நலம்பெறு புலவர். (அ)

180 தந்தை தாயே பாட்டன் பாட்டி
முந்துற வுரைத்தன் முறைமை யென்ப. (கூ)

181 [5]திருந்திய பெண்மக வாயின் விரும்பிய
பின்னர் மூன்று மன்னுநீக் கென்றனர். (கo)

182 சிற்றில் சிறுதேர் சிறுபறை யொழித்து
மற்றவை மகளிர்க்கும் வைப்ப தாகும். (கக)

183 சிற்றி லிழைத்தல் சிறுசோ றுக்கல்
பொற்பமர் குழமகன் புனைமணி யூசல்
யாண்டெ ராறதி லெழிற்காம னோன்பொடு
வேண்டுத றுனுள விளம்பினர் புலவர். (கஉ)

[பி-ம்.] [1] னிலை. [2] பொன்முடி. [3] பத்திவை.

[4] "சுற்றத் தளவுங் கவிக்கெல்லை யாய்க்கொண்டு சொல்லுவரே" என்றார் நவநீதப்பாட்டியலுடையாரும்.

[பி-ம்] [5] இச்சூத்திரத்துக்குமுன்,
'பெண்பா லாயிற் பின்னர் மூன்று
மன்னுதல் நீக்கினர் வாய்மொழிப் புலவர்' (கச)
என்று தனியே ஒருசூத்திரம் எழுதப்பட்டுளது. [ச-பி.]

184 திருமா லரனே திசைமுகன் கரிமுகன்
பொருவேன் முருகன் பரிதி வடுக
னெழுவர் மங்கைய ரிந்திரர் சாத்த
னிதியவ [1]னீலி [2]பதினொரு மூவர்
திருமக ளுமக டிகழ்மதி யென்ப
மருவிய காப்பினுள் வருங்கட வுளரே. (கங)

185 காப்பின்முத லெடுக்குங் கடவு டானே
பூக்கமழ் துழாய்முடி புனைந்தோ னாகும். (கச)

186 அவன்றான்,
காவற் கிழவ னாக லானும்
பூவின் கிழத்தியைப் புணர்த லானு
முடியுங் கடகமு மொய்பூந் தாருங்
குழையு நூலுங் குருமணிப் பூணு
மணியுஞ் செம்ம லாக லானு
முன்னுற மொழிதற் குரியனென்ப. (கரு)

187 விரிசடைக் கடவுளும் வேய்த்தோ ளெழுவரு
மருளொடு காக்கவென் றறையுங் காலைக்
கொலையுங் கொடுமையுங் கூறு ராகிப்
பெயருஞ் சின்னமும் பிறவுந் தோன்றக்
கங்கை திங்கள் கடுக்கை மாலை
மங்கல மழுவொடு மலைமக ளென்றிவை
விளங்கக் கூறல் [3]விளம்பிய மரபே. (கசா)

[பி-ம்.] [1] னீலி நிலமக ணீளை.

[2] பதினொருமூவர்—பன்னிருவர் ஆதித்தர், பதினொருவர் உருத்திரர், எண்மர் வசுக்கள், இருவர் மருத்துவர் ஆகிய முப்பத்துமூவர். "நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரொடு" என்றார் **திருமுருகாற்றுப்படையினும்.** "பதினொரு மூவரும் பங்கயத் தோனும் பகவதியு, நிதிமுத லோனும் பரிதி யுஞ் சாத்தனும்" என்பதனால் **நவநீதப்பாட்டியலாரும்** பன்னிருவர் ஆதித்த ரின்வேறாய்ப் பரிதியெனக் கூறுதல் காண்க.

[பி-ம்.] [3] வழங்கிய; விளங்கிய.

188 ஒன்பது பதினொன் றென்பது காப்பே: பரணர். (கஎ)

189 அகவல் விருத்தமுங் கட்டளை யொலியுங்
கலியின் விருத்தமுங் கவின்பெறு பாவே. (கஅ)

190 பிள்ளைப் பாட்டே நெடுவெண் பாட்டெனத்
தெள்ளிதிற் செப்பும் புலவரு முளரே. (கசு)

191 முதற்க ணெடுக்கு மகவல் விருத்த
மெழுத்தின் பகுதி யெண்ணினர் கொளலே. (உ0)

192 நீணெறி யுவகை [1]யாண்மக விற்கே
ழைம்மூ வாண்டே [2]யவர்முதற் சாற்றல். (உக)

193 பொங்குகதி ரிளம்பிறை புலியின் சிறுபறழ்
குஞ்சரக் குழவி கோளரிக் குருளை
யடலிள விடையே யாறிரண் டாண்டி
னிடைநிக ழுவமை யென்மனார் புலவர். (உஉ)

194 பெண்மக விற்குப் பேசு மிடத்து
மானின் கன்று மயிலின் பிள்ளை
தேனி னின்பந் தெள்ளாத் தேறல்
கரும்பி னிளமுளை கல்லாக் கிள்ளை
யிளந்தளிர் வல்லி யென்றிவை யெல்லாம்
பெய்வளை மகளிர்க் கெய்திய வுவமை. (உ௩)

195 இளங்[3]கதிர்த் திங்க ளெல்லார்க்கு முரித்தே: பரணர். (உச)

196 அவைதாம்,
பிள்ளையைப் பாடலிற் பிள்ளைப் பாட்டாய்ப்
பிறப்பே யோகை காப்பே வளர்ச்சி
யச்ச முறுத்த லுடன்செங் கீரை
தால்சப் பாணி முத்தம்வா ரானை
யம்புலி சிற்றில் குழமக னூச

[பி-ம்.] [1]'யாமாண் மகவிற், கெனினுமூ வாண்டே யாறுமுதல் சார்த்தல்'. [2] யாறுமுதற். [3] கதிர் திங்கள்.

லென்றனர் பிறவுந் தொன்னெறி மரபிற்
றத்தந் தொழிற்குத் தருவன புகற
லெத்திறத் தோர்க்கு முரிய வென்ப[1]
கொச்சகக் கலியொடு நெடுவெண் பாட்டே. (உரு)

197 நெடுவெண் பாட்டின் முந்நான் கிறவாது
தொழிலொடு குறித்துத் தோன்றுஞ் செய்யு
ளொன்றுமூன் றைந்தே ழொன்பான் பதினொன்
றென்றிவை யிவற்றி[2]னிகந்தன விழுக்கே. (உசு)

198 பிறப்பே யோகை பேணுறு வளர்ச்சி
சிறைப்பட வச்ச முறுத்தலொடு நான்கு
மாரா யுங்கா லைந்துமூன் றிடையா
யோரே ழொருபொருட் குபர்ச்சியிழி பொன்றே: (உஎ)
இந்திரகாளியார்.

3.—வேந்தன் குடைமங்கலம்.

199 முன்னீ ரடியினுங் குடைத்தொழி லியம்பியும்
பின்னீ ரடியிற் றனிநிலை யிரட்டியுங்
கொற்றவற் [3]புகழ்ந்து குடையென முடிக்கு
நற்றிற நேரிசைக் குடைவெண் பாட்டே.[4] (உஅ)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்க்குமாறு,
'கொச்சகக் கலியொடு கலிவெண் பாட்டே
நெடுவெண் பாட்டின்முந் நான்கிற வாது
நேரடி நெடிலடி கழிநெடி லடியெனு
மூவகை யடியி னீரிரண் டாகிக்
கோவை யொப்பது கொச்சகக் கலியே' (உஅ)
என்று ஒரு சூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுளது. [ச-பி.]

[2] னிழிந்தன. [3] புணர்ந்து.

[4] இதற்குப்பின் சேர்க்குமாறு,
'கொடைமங் கலப்பொருள் குறித்த நேரிசைத்
தொடையமை வெள்ளை சுடர்முடி சூடிய
மொய்கழன் மன்னைமுற் பாடுங் கலியென
மையறு புலவர் வகுத்துரைத் தனரே' (ஙஉ)
என்று ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுளது. [ச-பி.]

200 அதுவே,
குடைச்சொற் சிந்தடி யீற்றில்வைத் தந்தக்
குடைச்சொல் [1]லாதி குறளகத் தடக்கி
யீற்றய லடியினு மீற்றினு மிறைவனைப்
போற்றிப் புகழ்ந்து புகறல் வேண்டும்: இந்திரகாளியார். ()

201 ஒட்டிய குடைப்பொரு ளுரைக்கு நேரசை
கட்டளை யாகுதல் கடனென மொழிப. (௩௦)

202 கட்டளை யென்பது கருதுங் காலை
யீற்றடி யொழிய வேனைமூன் றடியும்
பாற்படு மெழுத்தின் பகுதியொப் பதுவே. (௩க)

203 இதற்கே யாமெழுத் தெண்ணுங் காலைக்
குற்றிய லிகரமுங் குற்றிய லுகரமு
[2]மொற்று மொழித்துயி ருயிர்மெய்யுங் கொளலே. (௩௨)

204 மோனையு மெதுகையுந் தொடையென மொழிப. (௩௩)

205 சாற்றியமா றொத்த றனிமை மிகுதிசமம்
போற்றுமுடம் பாடு புலனுண்மை—யேற்றுந்
தலைப்பாடு பாதி தருகொடை பத்து
நிலைப்பாடு நேரசையா நேர். (௩ச)

[இஃது நேரசை தனிமைக்கண் வந்தது.]

4.—ஒருபோது.

206 தன்மை முன்னிலை படர்க்கையுட் டன்மை
யொழித்திரு வகையு ளொன்றுற் கடவுட்
பழிச்சு மொருபோ கிருமூன் றுறுப்பு
மமைந்தொருங் கியலு நயந்திகழ் கலியுள்
வண்ணகம் போதினு மெண்ணே போதினு
மோதிய வுறுப்பாற் பேர்புகன் றனரே. (௩௫)

[பி-ம்] [1] லாதிக் குளகத் தடக்கி. [2] மொற்றுமாய் தமுமொழித் துயிர்மெய்யுங்.

207 வரன்முறை பிறழ வுறுப்பு மயங்கி
மிக்குங் குறைந்தும் வருவது கொச்சக
வொருபோ காமென வுரைத்தனர் புலவர்.[1] (நகூ)

208 [2]கொச்சகத் தன்மையிற் கொச்சக மென்ப:[3] நற்றத்தனார். ()

209 தேவப் பிரணும மெனும்வட மொழியைத்
தேவ பாணியெனத் திரித்துவழங் கினரே: செயிற்றியனார்.

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்க்கவேண்டியனவாக,
'தாவு.........ருழிசைமுறையின்றிச்
சுரிதக நிமிர்ந்து மெண்ணிடை பிறழ்ந்தும்
வருவது கொச்சக வொருபோ கடி...கை
...ருபதிழி பாய்நாற் பதின்மிகு மென்ப.' (நகூ)

'எருத்தே கொச்சக மராகஞ் சிற்றெண்
டனிச்சொல் வார மோடைந் நிலத்தே.' (சO)
என இரண்டு சூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. [ச. பி.]

[2] 'கொச்சக மென்பது ஒப்பினுகியபெயர். ஓராடையுள் ஒருவழியடுக்கியது கொச்சகமெனப்படும்: அதுபோல, ஒரு செய்யுளுட் பல குறள் அடுக்கப்படுவது கொச்சக மெனப்படும்' (தொல். செய். கஉக) எனவும், 'இனிக் கொச்சக மென்பது ஒப்பினுகியபெயர்: என்னை? பலகோடுபட அடுக்கியுடுக்கும் உடையினைக் கொச்சகமென்ப; அதுபோலச் சிறியவும் பெரியவும் விராயடுக்கியுந் தம்மு ளொப்ப அடுக்கியுஞ் செய்யப்படும் பாட்டதனைக் கொச்சகமென்றுராகலி னென்பது. இக்காலத்தார் அதனைப் பெண்டிர்க்குரிய உடையுறுப்பாக்கிக் கொய்சகமென்று சிதைத்தும் வழங்குப' (தொல். செய். கடுந) எனவும் பேராசிரியரும், "பல கோடுபட அடுக்கியுடுக்கும் உடையினைக் கொச்சகமென்பவாகலின் அதுபோலச் சிறியவும் பெரியவும் விராயடுக்கியும் தம்மு ளொப்ப அடுக்கியும் வருஞ் செய்யுளைக் கொச்சகமென்றார். இது ஒப்பிணுகியபெயர். இக்காலத்து இது மகளிர்க்குரியதாய்க் கொய்சகமென்று வழங்கிற்று" (தொல். செய். கடுந) என நச்சினார்க்கினியரும் கூறியவாற்று னறிந்து கொள்க. இனிக் கொச்சைத்தன்மையினென்பதூஉம் பாடம். "கொச்சக மராகம்" (தொல். செய். கஉக) என்பதனுரையில் 'சிறப்பிலதனைக் கொச்சையென்று கூறும் வழக்குநோக்கி இதனையும் சிறப்பின்மையாற் கொச்சக மென்றுரென்பாரு முளர்' என நச்சினார்க்கினியரே கூறினர்.

[பி-ம்.] [3] இதற்குப்பின், 'தேவரை வாழ்த்தலிற் றேவர்பாணி யென்ப' என ஒரு சூத்திரம் காணப்படுகிறது. [ச. பி.]

210 தேவ பாணி தெரியுங் காலை
மாசறு துழாய்முடி மலைந்த சென்னி
நீர்நில மளந்த நெடியோன் மேற்றே. (௩௯)

211 சுடர்கதிர்த் திங்கள் சூடி யோற்கும்
படர்திரைப் பனிக்கடன் மாதடிந் தோற்கு
முரிய காலமு முளவென மொழிப: செயிற்றியனார். (௪0)

212 வேந்தன் வேண்டு நெறிசெய் தாலும்
வாய்ந்த மதியு மரபும் வாழ்த்தலும்
விதியென மொழிப மெய்ந்நெறிப் புலவர். (௪௧)

5—கலம்பகம்.

213 சொல்லிய கலம்பகஞ் சொல்லி லொருபோகு
முதற்கண் வெண்பாக் கலித்துறை புயமே
யம்மனை யூசல் யமகங் களிமறஞ்
சித்துக் கால மதங்கி வண்டே
[1]கொண்டன் மருள்சம் பிரதம் வெண்டுறை
தவசு வஞ்சித் துறையே யின்னிசை
குறமே யகவல் விருத்த மெனவருஞ்
செய்யுட் கலந்துட னெய்திய வந்த
மாதி யாக வருமென மொழிப.[2] (௪௨)

[பி-ம்.] [1] 'கொண்டன் மருள்சம் பிரதம்வெண் டுறைதவம்
வஞ்சித் துறையே யின்னிசை குறமே
யகவல் விருத்த மெனவருஞ் செய்யுட்
கலந்துட னெய்திய வந்த மாதியாய்
வருமென் றறைந்தனர் வாய்மொழிப் புலவர்' [ச. பி.]

[2] இதற்குப்பின் சேர்க்குமாறு,
'சொல்லிய கலம்பகத் தொடர்பு நோக்கி
லொருபோகு முதற்கண் வெண்பாக் கலித்துறை
புயமே யம்மனை யூசன் மதங்கு
களிமறஞ் சித்துக் கால மடக்கே
வண்டே கொண்டன் மருள்சம் பிரதம்
வெண்டுறை தாழிசை வஞ்சித் துறையே
யின்னிசை குறமே யகவல் விருத்தமென
வந்த செய்யுட் கலந்துட னெய்தி
யந்த மாதியாய் வருமென மொழிப' (௪௩)
என ஒரு சூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச. பி.]

214 தேவர்க்கு முனிவர்க்குங் காவ லரசர்க்கு
நூறு தொண்ணூற் றைந்துதொண் ணூறே
ஒப்பி லெழுப தமைச்சிய லோர்க்குச்
செப்பிய வணிகர்க் கைம்பது முப்பது
வேளா ளர்க்கென விளம்பினர் செய்யுள். (சந)

6—உலா.

215 முதனிலை பின்னெழு நிலையுலா வெண்கலி. (சச)

216 பாட்டுடைத் தலைவ னுலாப்புற வியற்கையு
மொத்த காமத் திளையாள் வேட்கையுங்
கலியொலி தழுவிய வெள்ளடி யியலாற்
றிரிபின்றி [1]நடப்பது [2]கலிவெண் பாட்டே: போய்கையார்.

217 பேதை முதலா வெழுவகை மகளிர்கண்
டோங்கிய வகைநிலைக் குரியா னொருவனைக்
காதல்செய் தலின்வருங் கலிவெண் பாட்டே. (சசு)

218 குடிநெறி மரபு கொளல்கொடை விடிய
[3]னன்னீ ராட னல்லணி யணித
ருன்னக ரெதிர்கொள [4]நன்னெடு வீதியின்
மதகளி றூர்தன் முதனிலை யாகும். (சஎ)

[பி-ம்.] [1] நடப்பினது; நடப்பது வெண்கலிப் பாட்டே.

[2] "இனி யொருபொருணுதலாது திரிந்துவருங் கலிவெண்பாட்டும் ஈண்டுக்கூறிய நெடுவெண்பாட்டோ டொருபுடையொப்புமையின் அக்கலி வெண்பாட்டாக இக்காலத்தார் கூறுகின்ற உலாச்செய்யுளும் புறப்புறக் கைக்கிளைப்பொருட்டாதல் ஒன்றெனமுடித்தல் என்னு முத்தியாற் கொள்க. அவ்வுலாச்செய்யு ளிரண்டுறுப்பாயும் வெண்பாவிற் கெட்டும் வருதலிற் கலிவெண்பாவின் கூறும். இக்காலத்து அதனை ஒருறுப்பாகச் செய்து செப்பலோசையாகவுங் கூறுவர். அது துள்ளலோசைக்கே யேற்குமா றுணர்க" (தொல். செய். கக௩) எனவும், "அது திருவுலாப்புறத்துள், 'வாமான வீசன் வரும்' (சேரமான்பெருமாணயனர் ஞானவுலா) என முடித்து மேல் வேறோருறுப்பாயவாறும், ஒழிந்தவுலாக்களுள் வஞ்சியுரிச்சீர் புகுந்த வாறும் அடிவரையறையின்மையும்" (தொல். செய். கரு௧) எனவும் நச்சி னார்க்கினியர் கூறுவர்.

[பி-ம்.] [3] வின்னீ, [4] னன்னெடு.

219 ஆதி நிலையே குழாங்கொள லென்றெடுத்
தோதிய புலவரு முளரென மொழிப. (சஅ)

220 ஏழு நிலையு மியம்புங் காலைப்
பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை
யரிவை தெரிவை பேரிளம் பெண்ணெனப்
பாற்படு மகளிர் பருவக் காத
ஞேக்கி யுரைப்பது நுண்ணியோர் கடனே.[1] (சகூ)

221 பேதைக் கியாண்டே யைந்துமுத லெட்டே. (ருo)

222 பெதும்பைக் கியாண்டே யொன்பதும் பத்தும். (ருக)

223 மங்கைக் கியாண்டே பதினொன்று முதலாத்
திரண்ட பதினு லளவுஞ் சாற்றும். (ருஉ)

224 மடந்தைக் கியாண்டே பதினைந்து முதலாத்
திடம்படு மொன்பதிற் றிரட்டி செப்பும். (ருங)

225 அரிவைக் கியாண்டே யறுநான் கென்ப. (ருச)

226 தெரிவைக் கியாண்டே யிருபத்தொன்பது. (ருரு)

227 ஈரைந் திருநான் கிரட்டி கொண்டது
பேரிளம் [2]பெண்டுக் கியல்பென மொழிப: போய்கையார். ()

228 காட்டிய முறையே நாட்டிய வாண்பாற்
கெல்லையும் பெயரு மியல்புற வாய்ந்து
சொல்லிய தொன்னெறிப் புலவரு முளரே. (ருஎ)

229 பாலன் யாண்டே யேழெென மொழிப. (ருஅ)

230 மீளி யாண்டே பத்திறை காறும். (ருகூ)

231 மறவோன் யாண்டே பதினொன் காகும். (சுo)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப் பின் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'ஐந்தொன் (பது)பதி னொன்றுபன் மூன்றே
பத்தொன் பதுநா லுடனே யைந்து
முப்பதொ டெட்டுய ரெண்ணெண் டென்ன
யாண்டி னெல்லை யியம்பினர் புலவர்' (சக)
என்று ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுளது. (சு-பி.)

[2] பெண்ணிற் கியல்பென.

232 திறலோன் யாண்டே பதினெந் தாகும். (சுக)

233 பதினு றெல்லை காளைக் கியாண்டே. (சுஉ)

234 அத்திற [1]மிறந்த முப்பதின் காறும்
விடலைக் காகு மிகினே முதுமகன்: அவிநயனுர். (சுந)

235 நீடிய நாற்பத் தெட்டி னளவு
மாடவர்க் குலாப்புற முரித்தென மொழிப. (சுச)

236 சிற்றில் பாவை கழங்கம் மனையே
பொற்புறு மூசல் பைங்கிளி யாழே
பைம்புன லாட்டே பொழில்விளை யாட்டே
[2]நன்மது நுகர்த லின்ன பிறவு
மவரவர்க் குரிய வாகு மென்ப. (சுரு)

237 வேந்தர் கடவுளர் விதிநூல் வழியுணர்
மாந்தர் கலிவெண் பாவிற் குரியர். (சுசு)

238 நாலு வருணமு மேவுத லுரிய
வுலாப்புறச் [3]செய்யுளென் றுரைத்தனர் புலவர்: அவிநயனுர்.

7—சின்னப்பூ.*

239 மலையும் யாறு நாடு மூரும்
பரியுங் களிறுங் கொடியு முரசுந்
தாரும் பெயரு மெனத்தெரி பத்துஞ்
சொல்லு மெல்லையின் முதற்குறட் கண்ணே
சின்னத் தொழிலை மன்ன வைத்துப்
பின்னர்க் குறளுட் பாட்டுடைத் [4]தலைவ
ரியற்பெயர் வைத்தவர்க் குரிமை தோன்றுஞ்

[பி-ம்.] [1] மியன்ற. [2] யொளிபெறு காத லின்னன பிறவு. [3] செய்யு ளெனவுரைத் தனரே.

* "வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான"(தொல். பொருள். புறத். ௯௧) என்பதனுரையில் நச்சினர்க்கினியர் "சிவணியவகைமை என்றதனனே முற் கூறியவற்றேடே நாடும், ஊரும், மலையும், யாறும், படையும், கொடியும், குடையும், முரசும், நடைநவில்புரவியும், களிறும், தேரும், பிறவும் வருவன வெல்லாங் கொள்க. இவற்றுட் சிலவற்றை வரைந்துகொண்டு சின்னப்பூ என்று பெயரிட்டு இக்காலத்தார் கூறுமாறுணர்க" என்பர்.

[பி-ம்.] [4] தலைவர், பெயர்வைத் தவர்தமக் குரிமை தோன்றுஞ்.

செயல்பெற வைப்பது சின்ன மதுவே
யாதிப் பாவி னதனினம் வருமே: பொய்கையார். (சுஅ)

240 மலேயே யாறே நாடே யூரே
பறையே பரியே *களிறே தாரே
†பெயரே கொடியே யென்றிவை தசாங்கம். (சுகூ)

241 பத்தே யேழே மூன்றே சின்னம்.[1] (எ0)

8—பரணி.

242 மயக்கறு கொச்சகத் தீரடி யியன்று
நயப்புறு தாழிசை யுறுப்பிற் பொதிந்து
வஞ்சி மலேந்த வுழிஞை முற்றித்
தும்பையிற் [2]சென்ற தொடுகழன் [3]மன்னனே
[4]வெம்புசின மாற்ருன் ருனெவெங் களத்திற்
குருதிப் போாறு பெருகுஞ் செங்களத்
[5]தொருதனி யேத்தும் பரணியது பண்பே. (எக)

243 தேவர் வாழ்த்தே கடைநிலே பாலே
மேவி யமருங் காளி கோயில்

---

* களிருெழித்துப் படைகோடலுமுண்டு. அவ்வாறு திருவாசகத்துள்ள திருத்தசாங்கத்துக் காண்க.

† பெயரை ஆணை என்பாருமுளர். (இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல்-உஉ)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,
'பத்தே யேழே மூன்றெருரு சின்னமொழி
யாயிற் பின்னர் வருமொழி தன்னெடு
பிளவா ரிருமொழி யாமெனி னஞ்செழுத்
துடன் .... தாகு
மெ(ன்)ன மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்' (ருச)
'ஒருபெயு ரீரடி மொழிவைத்துப் பிளவார்'
என இரண்டு சூத்திரங்கள் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. [ச-பி.]

[2] சினம்பெற. [3] மன்னன்; மன்னவன். [4] வெம்பு சினமாற் ருனே வெங் களத்துக், குருதிப் பேரியாறு பெருகுங் கொற்றத். [5] தொருவற் போற்றும். [ச-பி.]

கன்னியை யேத்த லலகை விநோதங்
கனுநிலை நிமித்தம் பசியே யோகை
பெருந்தேவி பீட மழகுற விருக்க
வமர்நிலை நிமித்த மவள்பதம் பழிச்சா
மன்னவன் வாகை மலையு மளவு
மரபினி துரைத்தன் மறக்களங் காண்டல்
செருமிகு களத்திடை யடுகூழ் வார்த்தல்
[1]பரவுத லின்ன வருவன பிறவுந்
தொடர்நிலை யாகச் சொல்லுதல் கடனே. (எஉ)

244 யானை சாய்த்த வடுகளத் தல்ல
தியாவரும் பெருஅர் பரணிப் பாட்டே. (எங)

245 [2]எழ்தலைப் பெய்த நூறுடை யிபமே
யடுகளத் தட்டாற் பாடுதல் கடனே. (எச)

9—மடல்.

246 அறம்பொருள் வீடு திறம்பெரி தழித்துச்*
சிறந்த வேட்கை செவ்விதிற் பராஅய்ப்
பாட்டுடைத் [3]தலைமக னியற்பெயர்க் கெதுகை
நாட்டிய வெண்கலிப் பாவ தாகித்
தனிச்சொல் லொரீஇத் தனியிடத் தொருத்தியைக்
கண்டபி னந்த வொண்டொடி [4]யெய்தலு
மற்றவள் வடிவை யுற்றகிழி யெழுதிக்
காமங் [5]கவற்றக் கரும்பனை மடன்மா
வேறுவ ராடவ ரென்றனர் புலவர். (எரு)

247 மடன்மாப் பெண்டி ரேறு ரேறுவர்
கடவுளர் தலைவ ராய்வருங் காலே. (எசா)

248 கடவுளர் மேற்றே காரிகை மடலே.* (எஎ)

[பி-ம்.] [1] பரவுதன் மன்ன. [2] இச்சூத்திரம், சங்கத்துப்பிரதியிற் காணப்படவில்லை.

* இவ்வாறு வந்தன மங்கையர்கோன் அருளிச்செய்த சிறியதிருமடல் பெரியதிருமடல் என்பன.

[பி-ம்.] [3] தலைவ னியற்பெயர்க். [4] யேத்தன். [5] கையறக்.

249 எந்தை [1]யுடைப்பெயர்க் கெதுகை சாற்றி
யந்தமி லின்பம் பொருளா [2]வேத்திப்
பொருளு மறனும் [3]வீடும் பழித்து
மடன்மா வேறுதன் மாதர்க் குரித்தே. (எஅ)

10—மறம்.

250 பெருநில வேந்தன் மகட்பால் [4]வேண்டி
யொருபெருந் தூத னுரைத்தமொழி கேட்டுக்
குறுநில மறவன் [5]வெஞ்சினந் திருகி
[6]மாற்றமிக வுரைப்பது மறமென மொழிப.[7] (எகூ)

11—பல்சந்தமாலை.

251 சொன்ன கலம்பக வுறுப்புவகை நீக்கி
மன்னிய பத்து முதனூ றளவா
வந்த மரபின் வரூஉஞ்செய்யுண் முதலா
வந்தது பல்சந்த மாலை யாகும்.[8] (அ0)

12—இணைமணிமாலை.

252 இணைமணி மாலை தணிவிலந் தாதியாய்
மறையவர் பாவும் வணிகர்தம் பாவின்
றுறையு மியைந்தி ரைம்பது வருமே. (அக)

[பி-ம்.] [1] யுடையபெயர்க். [2] வேற்றி. [3] வீடு மழித்து. [4] வேண்ட, வொருபெருந். [5] வெஞ்சின வஞ்சின, மறமிக மொழிவது. [6] மாற்றமென.

[7] இதற்குப் பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,

'கூடாக் குலமுதன் மன்னன் மகள்வேண்டத்
தாதையுந் தாயுந் தன்னைய ரனைவரு
மாறுசொன் மகட்பாற் காஞ்சியு மறனே' (கூஉ)

என ஒருசூத்திரம் தனியே யெழுதப்பட்டுள்ளது. [சு-பி.]

[8] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,

'உறுப்பி னீக்கிய பலவகைச் சந்த
மிருத்த வகைய தியற்பல சந்தம்' (கூச)

என ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [சு-பி.]

253 வெண்பாக் கலித்துறை யீரிரண் டியைந்த
வொண்பா நூறவை யிணைமணி மாலை.* (அஉ)

13—இரட்டைமணிமாலை.

254 வெண்பா முதலாக் கலித்துறை பின்வரு
மிந்த விருப திரட்டைமணி மாலை. (அங)

255 ஆதியந்தம் வெண்பாக் கலித்துறை
[1]யேதமின்றி வருவ திரட்டைமணி மாலை
[2]யதுவே நாலைந் தியலு மென்ப. (அச)

14—மும்மணிமாலை.

256 மிருத்த வெள்ளை கலித்துறை யகவல்
விருத்த மும்மணி [3]விளம்புமந் தாதி[4]. (அரு)

15—நான்மணிமாலை.

257 [5]வெண்பாக் கலித்துறை யகவல் விருத்தம்†
நண்பாய் வருவது நான்மணி மாலை. (அசு)

258 அகவலு மகவல் விருத்தமு நாற்ப
தகவலை முன்வைத் தறைவது கடனே.‡ (அஎ)

---

* வெண்பாவகவ லிணைமணிமாலையுங் கொள்வர் இலக்கணவிளக்கப் பாட்டியலார்.

[பி-ம்.] [1] யேதமின் றியல்வ. [2] அதுவே, நாலைந் தியலு மென்மனூர் புலவர். [3] 'மாலையந் தாதி.

[4] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,
'வெண்பாக் கலித்துறை யகவல் விருத்தம்
வண்பா மூன்றவை மும்மணி மாலை' (சுஅ)
'வெள்ளை கலித்துறை யகவல் விருத்தங்
கொள்வ மும்மணி கோத்தவந் தாதி' (சுகூ)
என இரண்டுசூத்திரங்கள் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன.

[5] 'வெண்பா முன்வரக் கலித்துறை யகவல்
விருத்த நண்பாய் வருவது நான்மணி
மாலை யென்று வகுத்துரைத் தனரே' [ச-பி.]

† வெண்பாக் கலித்துறை விருத்தம் அகவல் எனத் தொடுப்பர் பிற்காலத்தர்.

‡ இது நான்மணிமாலைக்குப் பொருந்தாதிருக்கிறது.

259 வெள்ளை கலித்துறை யகவல் விருத்தங்
கொள்வது நான்மணி கோத்தவந் தாதி.[1] (அஅ)

16—கலம்பகமாலை.

260 [2]ஒருபோ குடனே யம்மனை நீக்கி
வெள்ளை முதலா வெல்லா வுறுப்புந்
தள்ளா வியலது கலம்பக மாலை.[3] (அகூ)

261 ஒருபோ கம்மனை யொழித்துவெண் பாமுதற்
கருதிற் பேரது கலம்பக மாலை. (கூ0)

17—மும்மணிக்கோவை.

262 [4]வெள்ளையு மகவலு நேரிசை யாகக்
கலித்துறை வரவந் தாதி யாகி
முறைமையி னியல்வது மும்மணிக் கோவை. (கூக)

263 தோன்றிய வகவல் வெள்ளை கலித்துறை
மூன்றும் வருவது மும்மணிக் கோவை.* (கூஉ)

264 மும்மூன் றொருபொருண் மிசைவரு மென்ப. (கூங)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'வெண்பா வகவல் கலியே வஞ்சியெனு
நன்பா நூறவை நான்மணி மாலை' (எ0)
'அதுவே யந்தாதி யாக வருமே' (எக)
என இரண்டுசூத்திரங்கள் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. [ச-பி.]

[2] ஒருபோ குடனம் மனைநனி நீக்கி. [ச-பி.]

[3] இதற்குப்பின் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி,
'அந்த மாதி யாகியுங் கலம்பகம்
வந்த செய்புள வாகினும் வருமே' (எங)
என ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச-பி.]

[4] 'அகவலும் வெள்ளையு நேரிசை யாகக்
கலித்துறை வரவந்த மாதி முறைமையி
னியல்வது மும்மணிக் கோவை யாகும்' [ச-பி.]

* இதற்கும் அளவு முப்பது. இஃது ஆசிரியம் வெண்பாக் கலித்துறையாக வருமெனவும், மும்மணிமாலை வெண்பாக் கலித்துறை ஆசிரிய விருத்தமாக வருமெனவும் கொள்க.

18—கலியந்தாதி.

265 வல்லின மெல்லின மிடையின [1]வெழுத்துப்
புல்லி மருங்கு போகா தொன்றிக்
குறிலெனிற் குறிலே நெடிலெனி னெடிலே
[2]பொருந்தி நாற்கலை [3]கொண்டோ ரடியாய்த்
திருந்து மிவ்வகை நான்கடி யாகியு
மோரொலி யாகியு மெண்ணான் காகிய
[4]கலையொடு பொருந்தியுங் குறிலு நெடிலு
முறைமுதல் வரினு மவ்வெழுத் தாகியு
மிப்பரி சியன்ற முப்பது கட்டளை
மிக்கது கலியந் தாதி யாகும். (கூச)

266 [5]வெண்கலி யுஞ்சில சிறுபான்மை வருமே. (கூடு)

19—ஒலியந்தாதி.

267 தத்த மினத்தி லொப்புமுறை பிறழாது
நாலடி யீரெண் கலையொரு முப்பது
கோலிய தொலியந் தாதி யாகும். (கூசு)

268 ஈரொலி [6]யாகிய வெண்ணான்கு கலையெனச்
சீரியற் புலவர் [7]செப்பினர் கொளலே. (கூஎ)

269 வண்ணக மென்ப தொலியெனப் படுமே. (கூஅ)

20—யானைத்தொழில்.

270 மூவகை நிலனு மூவகை நிறைவும்
பல்வகைத் தேயமு மெழுவகை யுறுப்பும்
வருணமும் யாண்டு மைவகைக் கொலையும்

[பி-ம்.] [1] வொற்றுப். [2] பொருந்து. [3] கொண்டதோ ரடியாய்த்.
[4] 'கலையொடு பொருந்தியுங் குறிலுங் குறிலு
நெடிலு நெடிலு மிம்முறை முதல்வர
அவ்வெழுத் தாகியு மிப்பரி சியன்ற
முப்பது கட்டளை கலியந் தாதி
யாகும் பெயரென் றறையல் வேண்டும்' [ச-பி.]
[5] 'வெண்கலி யுஞ்சிறு பான்மைசில் விடத்துள'
[6] யாகி யெண்ணான்கு. [7] செப்பின ரென்ப. [ச-பி.]

மிருவகை நடையு மைவகை யுணர்வு
முடையோர்ப் பேணலு முளப்படப் பிறவு
நண்ணிய வேளாண் பாவி னலம்பெற
வெண்ணி யுரைப்ப தியானைத் தொழிலே. (கசக)

271 [1]கிரிசரம் வனசர நதிசர மென்றிவை
நிலைபெறு நிலனென நிறுத்திசி னோரே. (க00)

272 உயரமு நீளமுஞ் சுற்று மளவினிற்
குறையா தியல்வது நிறைவெனப் படுமே. (க0க)

273 பல்வகைத் தேயங் கொல்களிறு பிறக்கும்
பல்வகைத் தேயமு மென்மனார் புலவர். (க0உ)

274 பாத நாலுங் கையும்வா லதியுங்
கோசமு நிலனுறத் தீண்டுதல் குறியே. (க0ங)

275 குலமெனப் படுவது பலவகை வருணமு
நலனுற வுரைக்கு நலத்த தென்ப. (க0ச)

276 நலமிகு வாழ்நாள் பொலிவுற வியம்புதல்
யாண்டென மொழிப வியனெறிப் புலவர்.[2] (க0ரு)

277 கையுமுற் கூறுங் கடிபபிற் கூறுங்
கூர்ங்கோ டிரண்டுங் கொலைத்தொகை வகையே. (க0சு)

278 முன்ன ரூன்றிய காற்குறி தன்னிற்
பின்னர்ப்பத மிடுவது தோரண மென்ப. (க0எ)

279 பிறழ விடுவது வக்கிர மதுவே
சாரிகை விகற்பமு மாகு மென்ப. (க0அ)

280 நன்மை யியற்றலுந் தீமை யியற்றலும்
பற்றிய நன்மை தீமை நினைத்தலுங்
கயக்கற கால நினைத்தலும் புலனே. (க0கூ)

[பி-ம்.] [1] மலையே யாறே காடே யென்றிவை. [ச-பி.]

[2] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,

'அரும்பெறற் றடக்கையிற் பாதத் திறத்திற்
றிருந்துபு வாலிற் சினமிகு வாயிற்
பொருந்திறற் கோட்டிற் கொல்லுதல் கொலையே' (அரு)

என ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுளது. [ச-பி.]

281 வழுவா துடையோ ரேவ லியற்ற
துடையோர்ப் பேண லென்மனார் புலவர். (கக0)
[மேல் நண்ணிய என்றதனு லாசிரியவடியாற் பாடுவாருமுளர்.]

282 அகவலு முரித்தென வறைகுந ருளரே. (ககக)

21—வருக்கமாலை.

283 [1]மொழிக்குமுத லாகிய வெழுத்துக் கெல்லாம்
வருக்க முரைப்பது வருக்க மாலை. (ககஉ)

22—நாமமாலை, புகழ்ச்சிமாலை.

284 [2]மைந்தர்க் காயின் வஞ்சிப் பல்வகை
நேர்ந்தவடி [3]மயக்க நாம மாலை.[4] (ககங)

285 ஆடவர் திறத்து வஞ்சி யின்னெறி
நாடிய பாத மயங்க வைப்பி
னும மாலை மற்றது மடந்தையர்க்
காமெனிற் புகழ்ச்சி மாலை யாகும். (ககச)

286 அதுவே, செங்கலை வண்ணப் பாவு மியங்கும்: கோவூர்கிழார்.

287 வெள்ளடி யியலாற் [5]புணர்ப்போன் குறிப்பிற்
றுள்ளா [6]வியலது புகழ்ச்சி மாலை: சேந்தம்பூதனர். (ககரு)

23—இன்னிசைத்தொகை.

288 தொண் ணூ றேனு மெழுப தேனு
[7]மின்னிசைத் தொடுப்பி னின்னிசைத் தொகையே.[8] (ககஎ)

[பி-ம்.] [1] மொழிக்கு முதலெழுத்தின் வருக்க மெல்லாம்.
[2] மாந்தர்க். [3] மடக்கு.
[4] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,
'மாதர்க் கெனினது புகழ்ச்சி மாலை யென்
றோதினர் விளங்க வுயர்மொழிப் புலவர்' (கூங)
என்று ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச-பி.]
[5] புணர்ப்போர். [6] வியல்பது. [7] மின்னிசை தொடுப்பினஃ
தின்னிசைத் தொகையாம்.
[8] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,
'இனிதி னிசை மேம்பா டுடைமையி
னின்னிசை யென்பர் தொன்னெறிப் புலவர்' (கூஎ)
என்று தனியே ஒருசூத்திரம் எழுதப்பட்டுளது. [ச-பி.]

289 எண்ணிய வகையா னின்னிசை வெண்பாத்
தொண்ணூ றெழுபது தொடுப்பதத் தொகையே: (கக அ)
கோவூர்கிழார்.

24—விருத்தவகை.*

290 பரிசிலை யானை [1]வாள்குடை வேல்செங்
கோலொடு நாடு [2]ருரைப்பி னகவல்
விருத்தம் பத்தென [3]வேண்டினர் புலவர்[4]. (கககூ)

25.—ஐம்படைவிருத்தம்.

291 சக்கரந் தனுவாள் சங்கொடு தண்டிவை
யைம்படை யகவல் விருத்த மாகும். (கஉ0)

26—நாழிகைக்கவி.

292 ஈரிரண் டியாமத் தியன்ற நாழிகைச்
சீர்திகழ் வெண்பாப் பாடுநர் யாவரு
மிருநான் கேழே ழிருநான் காமெனக்
கன்னன் முப்பது மெண்ணின ரினிதே. (கஉக)

293 மன்னர் கடவுளர் முன்னிலை யாக
வன்ன கடிகை யென்னு மியல்பிற்
றெருகுநெறி யன்னவை நேரிசை வெண்பா. (கஉஉ)

[முதல்யாமம் ஏழளவும் பாடி எட்டாவதில் யாமம் ஒன்றென்றும், இரண்டாம்யாமம் ஆறளவும்பாடி ஏழில் யாமம் இரண்டென்றும், மூன்ரும் யாமம் ஆறளவும்பாடி ஏழில் யாமம் மூன்றென்றும், நான்காம்யாமம் ஏழளவும் பாடி எட்டில் யாமம் நான்கென்றும் பாடின் முப்பதுவெண்பாவாம்]

---

* பரிமுதலியவற்றைப் பத்துப்பத்தாகக் கூறும் ஒன்பதுவகை விருத்தமும் அவ்வப்பெயரான் விளங்குமென்றுணர்க.

[பி-ம்.] [1] வாளொடு வேறேர். [2] ருறுப்பி. [3] விளம்பினர்.
[4] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'வரிசிலை யானை வாளொடு வேலே
தேர்பரி நாடு ருரைப்பி னகவல்
விருத்தம் பத்தென விளம்பினர் புலவர்' (கூஅ)
என ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச-பி.]

27—நவமணிமாலை.

294 பாவே யினமே யென்றிவை யிரண்டு
மேவிய வகையது நவமணி மாலை. (கஉங)

28—கைக்கிளைமாலை.

295 [1]இரங்க வருவது மயங்கிய வொருதலை
யியைந்த நெறியது கைக்கிளை மாலை[2]. (கஉச)

296 தாயர் சேரிய ராயர் தீங்குழ
றென்றல் சேமணி யன்றிறிங்கள்
வேலை வீணை மாலை கங்குல்
காம னங்கணை கண்வளர் கனவென
வெஞ்சிய நன்னிற வேனில் குயிலே
கொஞ்சிய கிள்ளை கொய்தளிர்ச் சேக்கை
பயிறரு [3]நன்னலம் பாங்கர் பாங்கி
ரியன்ற பருவர லென்மனுர் புலவர். (கஉரு)

297 முல்லை யசோகு மாந்தளிர் தாமரை
யல்லி நீல மைங்கணை யாகும். (கஉசு)

[மயங்கிய என்றதனுல் ஓரினப்படுத்திப்பாடுவாருமுளர். பாடும்பொழுது மருட்பாவாற்[4]பாடப்படும்: அல்லாதவழி ஆசிரியமும் வஞ்சியும் ஒழிய அல்லாத பாவானும் இனத்தானும் [4]பாடப்படும். சிறுபான்மை ஆசிரியப்பாவானு மினத்தானும் [4]பாடப்படும் (எனக் கொள்க.)]

29—அரிபிறப்பு.

298 சேலே யாமை யேனஞ் சிங்கங்
கோல வாமனன் மூவகை யிராமர்
கரியவன் கற்கி யெனவரு கடவுளர்
புரிதரு தோற்றந் தெரிதரப் பராஅய்ப்
பாட்டுடைத் தலைவனைக் காக்க வேண்டி

[பி-ம்.] [1] இயங்க. [2] இதற்குப்பின், 'கைக்கிளை யென்ப தொருதலைக் காமம்' என ஒருசூத்திரம் காணப்படுகிறது. [3] நன்னிலம். [4] பாடப்பெறும். [ச-பி.]

யினமொழி நாட்டி யகவல் விருத்த
மொருப தியற்றுத லாழியோன் பிறப்பே[1]. (கஉஎ)

30—அட்டமங்கலம்.

299 ஒருவனைக் காக்கவென் றிறைவனை யேத்திய
வெண்வகை யகவல் விருத்தம் புணர்த்த
னண்ணிய வட்ட மங்கல மென்ப. (கஉஅ)

300 இறைவனை யேத்திய வெண்வகை மங்கல
மறிதரும் பாவே யகவல் விருத்தம்: சேந்தம்பூதனார். (கஉசு)

31—இல்லறவெள்ளை.

301 கலைதரு வண்ணமும் வெள்ளையு மொன்பா
னிலைபெறப் புணர்ப்பினஃ தில்லறவெள்ளை. (கஙo)

[இதனுள், கலைதருவண்ணம் என்றதனால் வெண்கலிப்பா ஒன்றுனும், நிலைபெற என்றதனற் சந்தவகை யொன்பதினும் வெண்பா ஒன்பதினும் பாடுவாருமுளர்.]

32—மங்கலவெள்ளை.

302 சந்தமும் வெள்ளையுந் தருவன கற்புடை
மங்கல வெள்ளை வருவன வொன்பான். (கஙக)

303 அதுவே,
வெண்கலி யானும் [2]வருதற்கு முரித்தே: மாபூதனார். (கஙஉ)

304 சந்தமும் வெள்ளையுந் தனித்தனி புணர்த்தலு
மந்தமில் புலவ ராமென மொழிப: சீத்தலையார். (கஙங)

33—தாரகைமாலை.

305 இரண்டு பொருள்புண ரிருபத் தெழுவகைச்
சீரிய பாட்டே தாரகை மாலை. (கஙச)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'போற்றி யொருவன் புறங்காப்பு...க்கு
மாற்றல் சான்ற வகவல் விருத்தம்' (கoஅ)
'வெண்கலி தானும் வருதற்கு முரித்தே' (ககக)
என இரண்டுசூத்திரங்கள் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன.

[2] வருதலு. [ச-பி.]

34—செந்தமிழ்மாலை.

306 எப்பொரு ளேனு மிருபத் தெழுவகை
செப்பிய [1]நெறியது செந்தமிழ் மாலை. (கஙரு)

[பாவானும் இனத்தானும் [2]பாடுவாரு முளர். நான்கு முதற்பாவானு தல் ஒருபாவி னினத்தானுதல் [3]பாடுக என்பாருமுளர்.]

35—தாண்டகம்.

307 மூவிரண் டேனு மிருநான் கேனுஞ்
சீர்வகை நாட்டிச் செய்யுளி னடைவர்
கடவுளர்ப் புகழ்வன தாண்டக மவற்று
ளறுசீர் குறியது நெடியதெண் சீராம். (கஙசு)

308 அறுசீ ரெண்சீ ரடிநான் கொத்தங்
கிறுவது தாண்டக மிருமுச் சீரடி
குறியது நெடிய திருநாற் சீரே: பல்காயனர். (கஙஎ)

309 மங்கல மரபின் மானிடர் கடவுளர்
தம்புக ழுரைப்பது தாண்டக வகையே. (சஙஅ)

310 தாண்டக மானிடர் கடவுளர்க் குரித்தே: மாபூதனர். ()

311 அடிவரை நான்கும் வருமெழுத் தெண்ணி
நேரடி வருவது தாண்டக [4]மாகும்: சீத்தலையார். (கசு०)

36—பதிகம்.

312 ஆசிரி யத்துறை யதனது விருத்தங்
கலியின் விருத்த மவற்றி னுன்கடி
யெட்டின் காறு முயர்ந்த வெண்பா
மிசைவைத் தீரைந்து நாலைந் தென்னப்
பாட்டுவரத் தொடுப்பது பதிக மாகும். (கசுக)

37—சீர்மெய்க்கீர்த்தி.

313 சீர்நான் காதி யிரண்டடித் தொடையாய்
வேந்தன் மெய்ப்புக ழெல்லாஞ் சொல்லியு
மந்தத் தவன்வா லாறு சொல்லியு

[பி-ம்.] [1] வகையது. [2] பாடுவாருளர். [3] பாடுவாருமுளர். [4] மென்ப.

மவளுடன் வாழ்கெனச் சொல்லியு மற்றவ
னியற்பெயர்ப் பின்னர்ச் சிறக்க யாண்டெனத்
திறம்பட வுரைப்பது சீர்மெய்க் கீர்த்தி.[1] (கசஉ)

314 [2]நிலைபெறு சீர்மெயக் கீர்த்தியி னந்த
முறையாய் முடியு மெனவுரைத் தனரே: கோவூர்கிழார். ()

38—செருக்களவழி.

315 தலைவன் செய்த நிலைபெறு புகழ்புனை
நேரிசை வெண்பா வின்னிசை வெண்பாப்
பஃறொடை வெண்பா மறக்கள வழியே. (கசச)

316 நேரிசை யின்னிசை பஃறொடை வெண்பா
போரின் களவழி புகலப் படுமே. (கசரு)

39—மறக்களவஞ்சி.

317 குறள்சிந் தளவடி யகவ லடிவிரா அய்
வஞ்சிச் செய்யுளின் மன்னவர் மறக்கள
மெஞ்சா துரைப்பது மறக்கள வஞ்சி. (கசசு)

318 இயங்குபடை மன்ன ரிகற்களம் புகழ்ந்த
மயங்கியல் வஞ்சி மறக்கள வஞ்சி. (கசஎ)

40—செருக்களவஞ்சி.

319 விருத்தவகை பத்தான் விளம்பு மதனைச்
செருக்கள மெனவே செப்பினர் புலவர். (கசஅ)

41—ஆற்றுப்படை.

320 புரவலன் [3]பரிசில் கொண்டு மீண்ட
விரவலன் வெயிறெறு மிருங்கா னத்திடை
வறுமை யுடன்வரூஉம் புலவர் பாணர்
பொருநர் விறலியர் கூத்தர்க் கண்டப்
புரவல னூர் பெயர்கொடை பராஅ
யாங்குநீ செல்கென விடுப்பதாற் றுப்படை. (கசகூ)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி,
'மதிபுரை வெண்குடைக் கிழரி யணைமிசை
விதியினி திருந்தென மெய்பெற நாட்டே' (கஉஉ)
என ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது.
[2] நிரைபெறு. [3] பரிசு. [சு-பி.]

321 ஓங்கிய வதுதா னகவலின் வருமே. (கருo)

322 புலவராற் றுப்படை புத்தேட்கு முரித்தே. (கருக)

42—கண்படைநிலை.

323 காலைபகன் மாலை யாழ்முறை யறத்திய
லமைச்சிய லரசிய லேனை யியலிசை
[1]நாட கத்திய லோடு நான்மறை
முறையே யெய்தினை யூழி வாழி
யினிய மகளிரோ டின்பத்துயில் கொள்கென்
றிங்ஙன முரைப்பது கண்படை யாகும். (கருஉ)

43 துயிலெடைநிலை.

324 கண்படை மன்னவர் முன்னர்த் தண்பதம்
விடிய லெல்லை யியல்புறச் சொல்லித்
தந்த திறைபருந் தாராத் திறைபரு
[2]மேத்தி நின்மொழி கேட்டினி தியங்க
வேண்டின ரித்துயி லெழுகென விளம்பி
னதுவே மன்னவர் துயிலெடை நிலையே. (கருஙு)

44—விளக்குநிலை.

325 துளக்கமின் மன்னர்க் காம்விளக் குரைப்பது
விளக்கு நிலையென வேண்டினர் புலவர். (கருச)

45—கடாநிலை.

326 கொற்றவை தனக்குக் கொற்றவ ரெறியுங்
கடாநிலை யுரைப்பது கடாநிலை யாகும். (கருரு)

327 வடாஅதுறை கன்னிக்கு மன்னவ ரெறிந்த
கடாநிலை யுரைப்பது கடாநிலை யாகும்: பெருங்குன்றூர்கிழார்.

[பி-ம்.] [1] நாடகத் தியலொடு நான்கு முறைமுறை, யெய்தினை யூழி வாழி யினிய, மகளிரொ டின்பத் துயில்கொள்கென் றின்ன, உரைப்பது கண்படை யாகு மென்ப. [2] மேற்ற; மேத்திநின் மொழிகேட் டினிதியங்க வேண்டின, ரித்துயி லெழுகென வியம்பி னதுவே, மன்னவ ரின்பத் துயி லெடை நிலையே. [ச-பி.]

46—யாண்டுநிலை.

328 வையக மன்னவன் [1]மன்னுக பல்யாண்
டெய்துக வென்ப தியாண்டுநிலை யாகும். (கருஎ)

[இது பெரும்பான்மை நேரிசைவெண்பாவாற் பாடப்பெறும். சிறு பான்மை எல்லாப்பாவானும் பாடப்பெறும்.]

47—பறைநிலை.

329 காவல ரினிதுறத் தேவர்காத் தளிக்கெனக்
கடவுளர் விழவினுங் கதிர்முடி விழவினு
நாடு நகரமு நலம்பெற வியம்பி
வருநெறி வஞ்சி வழங்கப் பற்றிய
மொழிவரத் தொடுப்பது பறைநிலை யாகும். (கருஅ)

48—அந்தாதித்தொகை.

330 வெண்பாக் கலித்துறை வேண்டிய பொருளிற்
பண்பா வுரைப்பதந் தாதித் தொகையே. (கருகூ)

49—புறநிலை, வாயுறை, செவியறிவுறூஉ.

331 புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூஉவெனத்
திறமையின் மருட்பாச் செய்யுளின் வருமே. (கசூ0)

50—பாதாதி.

332 அகவடி யுகிரே விரல்புற வடியே
பரடே கழலே கணைத்தாண் முழந்தாள்
குறங்கே யல்குல் கொப்பூழ் வயிறதன்
வரையே யிடையே மயிரி னொழுக்கே
முலையுகிர் விரலே முன்கை யங்கை
தோளிணை கழுத்தே முகநகை செவ்வாய்
மூக்கே கண்ணே காது புருவ
நுதலெனு மாறைந் துறுப்புட னிரண்டும்
பாத மாதியா வேண்டுதல் புணர்ப்பினஃ
தோதிய பாத மாதியா மென்ப. (கசூக)

[பி-ம்.] [1] மன்னிய பல்யாண், டெய்துவ னென்ப,

51—பயோதரப்பத்து, நயனப்பத்து.

333 பணைமுலை நயனம் பாங்கா மகவல்
விருத்தம் பத்தென விளம்பினர் புலவர். (கசுஉ)

334 ஆகிய கண்முலை யகவல் விருத்தம்: பெருங்குன்றூர்கிழார். ()

52—உழத்திப்பாட்டு.

335 புரவலற் கூறி யவன்வா ழியவென்
றகல்வயற் றொழிலை யொருமை யுணர்ந்தன
ளெனவரு மீரைந் [1]துழத்திப் பாட்டே. (கசுச)

53—குறத்திப்பாட்டு.

336 இறப்பு நிகழ்வெதிர் வென்னுமுக் காலமுந்
திறப்பட வுரைப்பது [2]குறத்திப்பாட்டே. (கசுரு)

337 குறத்திப் பாட்டு மதனோ ரற்றே. (கசுசு)

54—ஒருபாவொருபது.

338 வெள்ளை யாத லகவ லாத
றள்ளா வொருப தொருபா [3]வொருபது. (கசுஎ)

55—இருபாவிருபது.

339 வெள்ளை யகவல் பின்னர் முறைவைத்
தெள்ளா [4]தியல்வ திருபா விருபஃது. (கசுஅ)

340 ஒருபா [5]வொருபது மிருபா [6]விருபதுங்
கருதிய வெள்ளையு மகவலுங் காட்டினர். (கசுகூ)

56—கோவை.

341 கோவை யென்பது கூறுங் காலை
மேவிய களவு கற்பெனுங் கிளவி
யைந்திணை திரியா வகப்பொரு டழீஇ
முந்திய கலித்துறை நானூறெனப. (கஎ0)

[பி-ம்.] [1] துழத்தியர் பாட்டே. [2] குறத்தியர் பாட்டே. [3] வொரு பஃது. [4] வியல திருபா விருபது. [5] வொருபஃது. [6] விருபஃதுங்.

342 களவினுங் கற்பினுங் கிளவி வகையாற்
றிணைநிலை திரியாச் செம்மைத் தாகி
நாட்டிய கலித்துறை நானூ றுரைப்பது
கோட்ட மில்லாக் கோவை யாகும். (களக)

343 ஐந்திணை தழுவிய வகநிலைக் கோவை
தந்தநா [1]னூ றுந் தாங்கலித் துறையே. (களஉ)

57—கணக்கு. (மேற்கணக்கு—கீழ்க்கணக்கு.)

344 மேல்கீழ்க் கணக்கென [2]விருவகைக் கணக்கே. (களங)

345 மேற்கணக் கெனவுங் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படும் வகையாற் பகர்ந்தனர் கொளலே. (களச)

346 அகவலுங் கலிப்பா வும்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீரு
மிகுத்துடன் றொகுப்பன மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையு மவ்வகை யெண்பெறி
னெள்ளறு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொளலே. (களரு)

347 ஐம்பது முதலா வைந்நூ றீறு
வைவகைப் பாவும் பொருணெறி மரபிற்
றொகுக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும். (களசா)

348 அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி [3]யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும். (களஎ)

58—தொடர்நிலைச்செய்யுள்.

349 வித்தெண் டுளிகொடி தலைவனொடு மேவி
யொத்த வெள்ளை விருத்த மகவல்
வைத்த [4]வொருதொடை கொச்சக வுறுப்பு
நடைபெற வருவது தொடர்நிலை யென்ப. (களஅ)

[பி-ம்.] [1] னூற தாங்கலித் துறையே. [2] விதித்தனர் புலவர். [3] யவ்வகை. [4] வுரைதொடை.

350 [1]வித்தே யெண்டுளி விருந்தியல் கொடியென
வொத்த மூவகை யிறைவனொடு பொருந்தி
யொழுகிய வெள்ளை விருத்த மகவ
லுரையொடு மிடைந்த பாட்டுடைக் கொச்சக
நடைபெற வருவது தொடர்நிலை வகையே. (கஎகூ)

351 தொடர்நிலைச் செய்யுள் பாட்டுப்பல தொடுத்துத்
தலையிடை கடையென நுவலவும் படுமே. (கஅ0)

352 அவற்றுள்,
தலையெனப் படுபவை மலைவின் றாகி
யறம்பொரு ளின்பம் வீடென [2]விவற்றின்
றிறந்தெரி மரபி னீங்கா தாகி
வென்றிகொ ளிருக்கை யென்றிவை யனைத்துஞ்
சந்தி யாகத் தந்துநிலை பெறுமே. (கஅக)

[பி-ம்.] [1] இதற்குமுன் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'தொடர்நிலை யென்பது தமிழியற் பெயரே' (கருஉ)
'கடவுள் வணக்க நாடூர் காவலர்
மாப்புணர்ச்சிகொண் மகளிர் முடிசூடிடல்
கற்றல் படைகுடி திறல்செல றாது
செற்றோர் ....
....
....
.... தருதிறை கற்றோர்க் குதவல்
கடல்புனல் வரவு கார்ப்பொழி லுண்டாட்டுத்
தான மகப்பெறுதல் காலை மாலையென
விருகதிர்க் கோளே யறுவகைக் காலமு
மியைந்துட னுகர்த லெழிறரு வீடெனப்
பகர்ந்தவும் பிறவுந் தொடர்நிலைப் பண்பே' (கருங)
'உரையிடை மிடைந்த பாட்டுடை ச்செய்யுள்
விரவிய மரபின் விளம்பிய நெறித்தே' (கருச)
'சருக்க நடையினு மிலம்பக முடிவினும்
விருத்த நடையது வெற்றிசை யான' (கருரு)
'வெண்பா நடையினும் பண்புற வருமே' (கருசு)
'விதப்புக் கிளவி வேண்டியது விளக்கும்' (கருஎ)
என ஆறு சூத்திரங்கள் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. [ரா-பி.]
[2] விவற்றிற்.

59—பாட்டு. (பத்துப்பாட்டு.)

353 நூறடிச் சிறுமை நூற்றுப்பத் தளவே
[1]யேறிய வடியி னீரைம் பாட்டுத்
தொடுப்பது பத்துப் பாட்டெனப் படுமே. (கஅஉ)

354 அதுவே: அகவலின் வருமென வறைகுநர் புலவர். (கஅங)

60—கடைநிலை.

355 கடைநிலை யென்பது காணுங் காலைப்
பரிசி லுழப்புங் குரிசிலை முனிந்தோர்
கடையகத் தியம்புங் காட்சித் தென்ப. (கஅச)

356 பரிசினீட் டித்த லஞ்சி வெறுத்தோர்
கடைநின் றுரைப்பது கடைநிலை யென்ப.[2] (கஅரு)

[கடையெனினும் அங்கதமெனினும் ஒக்கும்.]

61—கையறுநிலை.

357 வலங்கெழு வேந்தர் [3]வான்புகக் கவிஞர்
கலங்கித் தொடுப்பது கையறு நிலையே. (கஅசா)

358 வெற்றி வேந்தன் விண்ணக மடைந்தபின்
கற்றோ ருரைப்பது கையறு நிலையே. (கஅஎ)

359 [4]கலியொ டுவஞ்சியிற் கையற வுரையார். (கஅஅ)

360 [5]சொற்றன வல்ல வேறுபிற தோன்றினு
மத்தகு [6]மரபி னடக்கினர் கொளலே. (கஅகூ)

இனவியல் முற்றும்.

பன்னிருபாட்டியல் முற்றிற்று.

[பி-ம்.] [1] யொன்றிய.

[2] இதற்குப் பின் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'கடைநிலை யெனினும் வசைப்பாட் டெனினும்
அங்கத மெனினு மொருபொருண் மேற்றே' (கசாக)
என ஒரு சூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச-பி.]

[3] வாழ்வுகக். [4] கலியே. [5] மற்றவை வல்ல வினம்பெரி தொன்றினு. [6] பாவி னடங்கின வென்ப.

உ

சூத்திரமுதற்குறிப்பகராதி.

[எண்கள் பக்கங்களைக் குறிப்பன.]

———